

Uherské Hradiště



Rozmarné počasí | Oceněný kovář | Opravené památky



Obsah

Úvodník	2
Zastavme šíření koronaviru	3
Déšť zvedl hladiny řek	4
Ulice Za Kovárnou v novém	5
Adaptační strategie	6
Svoz odpadu	7
Oceněný kovář z Podolí	8
Rozhovor s Josefem Kubáníkem	10
Nové hřiště pro psy	11
Opravené památky	12
Tradiční řemesla	13
Toulky městem	14
Názory zastupitelů Sport	15
Inzerce	16
Osobnosti	18
Klub kultury	19
Knihovna BBB	20
Slovácké divadlo	21
Slovácké muzeum	22
Městská kina	23
Skanzen a park Rochus	24
Městské informační centrum	25
O Martinu Horkém	26
Ze sokolských kronik	28
Naše příroda	29
Výročí městského špitálu	30
Sudoku DDM Šikula	31

Úvodník

„Uherské Hradiště, Kunovice, Staré Město a Zlínský kraj uzavřou smlouvu o spolupráci při zajišťování a rozvoji integrované dopravy ve Zlínském kraji.“

Vážené dámy, vážení pánové,
města Uherské Hradiště, Kunovice, Staré Město a Zlínský kraj uzavřou smlouvu o spolupráci při zajišťování a rozvoji integrované dopravy.

Ze smlouvy vyplývá, že městskou hromadnou dopravu si od 1. ledna 2021 budeme organizovat a financovat sami, veřejnou linkovou a železniční dopravu bude organizovat a financovat kraj. Cestující si budou moci zakoupit novou dopravní kartu Zlínského kraje, se kterou budou cestovat ve všech dopravních prostředcích, které provozuje kraj a jednotlivá města. Našeho společného dopravce ČSAD BUS čeká modernizace odbavovacího zařízení, města zase připraví jednotný tarifní systém v rámci souměstí, který udrží současné ceny a umožní využívat za stejných podmínek autobusy MHD a veřejné linkové dopravy. Je to nelehký úkol. Příprava nabrala zpoždění, takže se zdá, že nová karta bude v našem městě zavedena až v polovině příštího roku.

Současně s tímto úkolem stále pracujeme na nové koncepci MHD. Zabýváme se vedením jednotlivých linek a četností provozu. Následovat bude stanovení počtu a typu vozidel, optimalizace jejich oběhu, propočtení nákladů na provoz a vypsání výběrového řízení na dopravce.

Mezitím bychom chtěli vybudovat další zastávky. Dokončuje se zastávka Smetanovy sady, která nahradí zastávku Boženy Němcové ve směru z Kunovic. Připravujeme projekt zastávky na ulici Sokolovská za kruhovým objezdem směrem do centra, chystá se budování zastávky v Rybárnách ve směru do Starého Města a na Moravním náměstí ve směru od Staré Tenice. Zahájíme studie



na zastávky na Tyršově náměstí ve směru do centra a zastávku „pouličky“ v blízkosti Mariánského náměstí, kde bychom nechali zastavovat dnešní linku 8 jedoucí ze Štěpnic na autobusové nádraží.

Správa železnic připravuje studii proveditelnosti modernizace železničního uzlu v Uherském Hradišti. Měla by se zdvojkolejnit trať z Uherského Hradiště k výhybně, kde se rozděluje do Veselí nad Moravou a do Kunovic. Měla by se vybudovat moderní nástupiště s podchody a elektrifikovat trať. Pokud se tento záměr uskuteční, tak v rychlících do Prahy nebudou muset cestující čekat na výměnu lokomotiv ve Starém Městě. Pro koncepci MHD je to jasný signál, že novou křižovatkou nových linek se stane železniční stanice.

Vážení spoluobčané, přeji vám především pevné zdraví a klid pro překonání nelehkých podzimních dnů.

Jaroslav Zatloukal, místostarosta

Nedejme šanci nezodpovědnosti

Milí čtenáři,

tyto řádky píši v polovině října, kdy situace v Uherském Hradišti a okolí není růžová. Kromě silícího koronaviru mně přidělávaly vrásky na čele i dešť a zvedající se hladiny řek. Pevně doufám, že v době, kdy tato slova čtete vy, je situace, alespoň co se hrozících povodní týká, zažehnána.

S koronavirem bohužel už tak pozitivní být nemohu. Nejsem věštec ani epidemiolog, abych si troufl říci, co přesně nás čeká za dva týdny. Jedno se ale určitě nezmění. Chci vás požádat o dodržování všech opatření, ať už s nimi souhlasíte, nebo ne. Jaký bude vývoj situace totiž do velké míry závisí na nás. Na nošení roušek, na dodržování rozestupů, na pravidelné dezinfekci rukou, na naší zodpovědnosti a ohleduplnosti. Skládat účty a vyhodnocovat to, co bylo dobře nebo špatně, budeme později.

Chci moc poděkovat lékařům, sestřičkám, zdravotníkům, vojákům, hasičům, studentům a vám všem dalším, kdo jste se zapojili a pomáháte. Na vás teď leží ten největší kus práce. A chci poděkovat i vám všem, kdo si

uvědomujete závažnost situace, jste zodpovědní a zůstáváte doma. Epidemie bude mít ještě mnoho ekonomických důsledků, které už teď bohužel někteří z nás zažívají na vlastní kůži. Majitelé hospod a restaurací, číšníci, divadelníci, řemeslníci, folkloristé a mnoho dalších. Mysleme prosím i na ně a jejich rodiny. Čím rychleji situaci zvládneme, tím dříve se tito lidé budou moci začít vracet ke své práci a k životu tak, jak na něj byli zvyklí před covidem.

V říjnu se koronavirus bohužel stal znovu problémem číslo jedna v celé Evropě, včetně Česka. K masivnímu nárůstu onemocnění Covid-19 došlo také v našem okrese. Ještě rychleji, než ve skutečnosti, se koronavirus „šířil“ na sociálních sítích a živnou půdou mu byly fake news. Jenže zatímco jedni nepouštěli z ruky mobil a na sociálních sítích celé týdny láleřili, hledali viníka a z šíření nemoci vinili všechny kolem sebe včetně radnice, druhí začali skutečně něco dělat. Neprodleně a bez řečí.

Uherskohradištská nemocnice se opakovaně ocitla na pokraji svých možností. Nebytí neuvěřitelného úsilí zdravotníků, kteří překonávali své limity s nasazením veškerých sil, by na úseku

intenzivní péče o pacienty nemocnice zkolabovala už před několika týdny. Taktéž záchranka, policie, hasiči, hygienická služba a další si opakovaně sáhli na dno svých sil.

To, že druhá vlna koronaviru bude mít značný dopad na město ve všech oblastech, je bohužel téměř jisté. Nouzový stav a vládou zavedená krizová opatření a jejich důsledky se opět podepíší na ekonomice, na školství, kultuře, i na společenském životě. Osobně udělám vše proto, abychom vládu ve sněmovně přesvědčili o tom, že aby se divadla, restaurace a veškeré další sféry zasažené covidem znovu postavily na nohy, je potřeba je podpořit hlavně finančně. A stejně jako na jaře se také na radnici budeme snažit najít cestu, jak pomoci všem těm z vás, kteří už nyní počítají ztráty.

Žádám vás proto všechny o pomoc. Ne o pomoc radnici či státu, ale o pomoc jednoho druhému. Ignorantství, nezáměrem a nezodpovědnost jednoho vrací zpět na startovní čáru nás všechny.

Děkuji vám a přeji hlavně hodně zdraví, protože nic jiného teď není důležitější.

Stanislav Blaha, starosta

PRAVIDLO Ruce Roušky Rozestupy



RUCE

Pravidelně si myjte ruce teplou vodou a mýdlem nebo použijte dezinfekci.



ROUŠKY

Při pohybu v uzavřených prostorách s vyšší koncentrací osob je nejučinnější prevencí nosit roušku.



ROZESTUPY

Dodržujte bezpečné rozestupy alespoň 2 metry od ostatních osob.

Mimořádná opatření a více informací na koronavirus.mzcr.cz



Informační linka pro pomoc seniorům

Město Uherské Hradiště znovu zavádí informační telefonickou linku pro seniory.

Informace pro seniory, případně pomoc se zabezpečením základních životních potřeb, nákupů potravin a léků lze získat na telefonu:

739 488 411

Linka funguje každý pracovní den od 7 do 15 hodin.

Informační linka ke koronaviru

Bezplatná informační linka ministerstva zdravotnictví ke koronaviru:

1221

Linka je k dispozici v pracovních dnech od 8 do 19 hodin a o víkendu od 9 do 16.30 hodin.

Krátce z města

Po vytrvalých deštích hladiny řek zahrozily



Jako by nestačila epidemie koronaviru, v polovině října vystrašily Uherskohradištsko navíc ještě obavy z velké vody. Od katastrofálních záplav před 23 lety obyvatelé Uherského Hradiště a okolí na každý déle trvající déšť pohlížejí s obavami a po třídných vydatných deštích k nim měli důvod, na některých vodních tocích regionu byl vyhlášen III. stupeň povodňové aktivity. Členové Povodňové komise Obce s rozšířenou působností (ORP) Uherské Hradiště po celé dny jezdili po klíčových místech jak v Uherském Hradišti, tak v některých dalších místech regionu. Řešili především aktuální stavy řek Moravy a Olšavy, ale i dalších menších toků,

kde ve spolupráci s profesionálními i dobrovolnými hasiči vyhodnocovali potenciální rizika. Hydrometeorologická situace se naštěstí po několika dnech zlepšila a III. stupeň povodňové aktivity byl postupně snížen. „Byli jsme připraveni na případné zhoršení situace a na neodkladnou realizaci protipovodňových opatření, která by zabránila případným škodám. Každopádně chci ale poděkovat všem složkám za příkladné nasazení, a to hlavně dobrovolným hasičům z Uherského Hradiště a z Míkovic, kteří přečerpávali vodu v Sadech,“ okomentoval situaci Stanislav Blaha, předseda Povodňové komise ORP Uherské Hradiště. - JP -

Výtěžek vánoční sbírky případně Akropolisu a PAHOPu

Pravidelně od roku 2003 pořádá město v předvánočním období charitativně zaměřenou veřejnou sbírku. Je již tradicí, že vybrané peníze případně některému ze sociálních zařízení či spolku nebo organizaci, které pečují o děti a mládež. Letos sbírka podpoří Akropolis a zdravotní ústav paliativní a hospicové péče PAHOP. V Akropolisu případný výtěžek využijí k zakoupení speciálního lůžka, které je určeno k programu pro děti s autistickým postižením. PAHOP plánuje výtěžek sbírky využít jako příspěvek na pořízení automobilu pro mobilní hospic a terénní odlehčovací službu. Služby nevyčísitelně nemocným a umírajícím

lidem poskytuje organizace nepřetržitě, umožňuje jim důstojné a bezbolestné dožití v domácím prostředí. Dostatečný vozový park je pro zajištění dostupnosti služby velmi důležitý. Letošní předvánoční sbírka začne 27. listopadu, potrvá do 29. prosince a budou využity celkem tři pokladničky. Jedna, určená pro PAHOP, bude již tradičně umístěna na Masarykově náměstí, další dvě, určené pro Akropolis, budou ve Slováckém muzeu a v Uherskohradištské nemocnici. Vloni byl výtěžek vysoký, lidé do pokladniček vložili skoro 60 tisíc, peníze případně nízkoprahovému zařízení TULIP. Dosavadní rekord sbírky, takřka 71 tisíc korun, padl v roce 2017. - JP -

Město rozdělilo první peníze na pomoc podnikatelům

Zatímco koronavirus řadí dál, podpořilo město Uherské Hradiště podnikatele, kteří utrpěli ztráty v důsledku jarní vlny epidemie. V květnu schválilo zastupitelstvo vyhlášení dotačního programu pro podnikatele v oblasti poskytování služeb či výroby. Výše celkové částky určené na dotační program byla stanovena na 4 miliony korun. Příjemci podpory mohli být podnikatelé (fyzické i právnické osoby) podnikající na území města, jejichž provozovny byly v době nouzového stavu uzavřeny. Žádosti mohli podnikatelé podávat do 21. srpna. „Do uvedeného termínu jsme obdrželi celkem 73 žádostí v hodnotě 1,75 milionu korun. V souladu se všemi kritérii bylo doporučeno vyhovět 70 žádostem v celkovém objemu 1,6 milionu korun. Tři žádosti nebyly schváleny, protože nesplňovaly podmínky dotačního programu,“ uvedl starosta Stanislav Blaha. - JP -

Souměstí uzavře s krajem smlouvu o spolupráci v dopravě

Uherské Hradiště, stejně jako Staré Město a Kunovice, uzavře se Zlínským krajem novou smlouvu o spolupráci v oblasti zajištění integrované dopravy. Připravované změny, které jsou spojeny s veřejnou soutěží kraje, by měly od 1. ledna 2021 řešit nový tarifní a odbavovací systém i optimalizaci spojů příměstské dopravy. Nelze však očekávat, že všechny změny nastanou hned od začátku roku, systém se bude upravovat a optimalizovat postupně. Řešení a financování městské hromadné dopravy má po novém roce přejít plně pod jednotlivá města. „Předpokládáme sjednocení tarifů i na linkách příměstské dopravy projíždějících městem. Zvýhodněný tarif akceptovaný v rámci příměstské dopravy by pro nás ovšem znamenal citelně vyšší dofinancování prokazatelně ztráty z provozu veřejné dopravy než současných 100 korun na občana a rok,“ upozornil místostarosta Jaroslav Zatloukal. - JP -

Krátce z města

Ulice Za Kovárnou v Sadech září novotou



Obyvatelé ulice Za Kovárnou v Sadech již mají k dispozici nově opravenou komunikaci a chodníky, nové bude i veřejné osvětlení. Náklady na opravy, které se uskutečnily od letošního května do září, činily 8,4 milionu korun. Ulice Za Kovárnou vyžadovala rekonstrukci už delší dobu, byla tam nebezpečná komunikace a obecně již byla ulice vysoce nekomfortní. „Ulice byla v havarijním stavu a byla nutná oprava,

kteřá však byla možná až po dokončení rekonstrukce kanalizace, kterou Slovácké vodárny a kanalizace uskutečnily vloni,“ vysvětlil místostarosta Jaroslav Zatloukal. Rekonstrukce ulice Za Kovárnou zahrnovala prodloužení ulice a inženýrských sítí. Součástí oprav byla i spojující ulice mezi ulicí Za Kovárnou a Solnou cestou a částečně i navazující ulice Pod Lipkami. Rekonstrukce byla provedena včetně nových konstrukčních vrstev, sanací podloží a odvodnění. Dále byla provedena úprava chodníků, příprava pro metropolitní síť a vybudována první část veřejného osvětlení, zbývající část veřejného osvětlení bude dokončena v následujícím roce v koordinaci s firmou E.ON Distribuce při demontáži sloupů nízkého napětí. Město ani přes letošní koronavirovou krizi přípravu a realizaci investičních akcí nezastavilo.

- JP -

Město věnovalo hasičům nový defibrilátor

Defibrilátor LIFEPAK 1000 v hodnotě takřka 50 tisíc korun předal 30. září v obřadní síni radnice starosta Stanislav Blaha řediteli Územního odboru Uherského Hradiště Hasičského záchranného sboru Zlínského kraje Jaroslavu Olbertovi. O nákupu defibrilátoru pro profesionální hasiče rozhodli v září zastupitelé města. Profesionální hasiči z Uherského Hradiště přístroj potřebují, územní odbor jej na svém výjezdovém stanovišti v Uherském Hradišti dosud neměl. Jsou-li hasiči na místě nehody či události, kde se ještě před příjezdem zdravotníků nachází osoba se srdeční zástavou, může být vybavenost zasahujících hasičů defibrilátorem klíčová pro šanci na přežití. Přístroj bude umístěn ve vozidle, které nejčastěji zasahuje u dopravních nehod a dalších podobných událostí. Město vybavuje každoročně potřebnou techniku zejména své dobrovolné hasiče. Dar pro profesionály vnímá jako svůj příspěvek ke zvýšení možností hasičů, jak ještě lépe ochránit životy

a zdraví obyvatel regionu. „S profesionálními hasiči z Uherského Hradiště máme ty nejlepší zkušenosti a velmi si jejich práce vážíme. Možná je defibrilátor mezi jejich vybavením kapkou v moři, ale já to vnímám tak, že pokud tato věc pomůže zachránit život jediného člověka, tak splnila svůj účel,“ vyjádřil se starosta Stanislav Blaha.

- JP -



Opravuje se kanalizace na Malinovského třídě i v Sadech

Na dvou místech ve městě se opravuje kanalizace. Na třídě Maršála Malinovského jde o opravu kanalizace s napojením na nově prováděnou kanalizaci v ulici 28. října, práce potrvají do konce roku. Další opravy pokračují od 1. listopadu do 18. prosince na ulici Solná cesta, a to v souběžném úseku s ulicí Pod Vinohrady. Vozovka je zde zúžena na jeden jízdní pruh s řízeným kyvadlovým průjezdem pomocí světelné signalizace.

- JP -

Řidiči už na několika silnicích jezdí po novém povrchu

Slíbili jsme, že do konce září bude nový povrch několika komunikací ve městě. Jako každý rok se město pustilo do oprav povrchu už během letních prázdnin, kdy je na komunikacích nejmenší provoz. Za 2,7 milionu korun opravilo město část vozovky v ulici Za Olšávkou, na ulici Školní se dočkal opravy úsek od ulice 1. máje po ulici Okružní, na náměstí Republiky úsek podél bytového domu č. p. 914–922 a na ulici Svatováclavská příjezd k nemovitostem č. p. 908–913 a č. p. 594. Došlo k výměně obrusné vrstvy vozovky. Degradovaný povrch s řadou trhlin, výmolů či starých lokálních oprav byl odfrézován a plošně nahrazen novou asi pět centimetrů silnou vrstvou asfaltobetonu. Místy byly opraveny i poškozené či chybějící obrubníky.

Město reagovalo rovněž na havarijní stav zábradlí na třídě Maršála Malinovského v úseku, kde je chodník díky přilehlé zástavbě zúžen a těsně přiléhá k frekventované silnici. Zábradlí sice nemá plnohodnotnou bezpečnostní funkci dopravních svodidel, ale tvoří určitou psychologickou i bezpečnostní bariéru mezi chodci a projíždějícími auty. Díky nové výplni také z části chrání chodce proti postříkání vodou z komunikace. Nové zábradlí stálo 589 tisíc korun.

- JP -

Jak zlepšit nakládání s vodou

Adaptační strategie města reaguje na změny klimatu

Město Uherské Hradiště připravuje Adaptační strategii reagující na globální klimatické změny, které se stále výrazněji projevují i v lokálním měřítku. Dokončena byla analytická část, lidé zaslali své podněty prostřednictvím pocitové mapy horka. Nyní jsou navrženy a projednávány cíle a jednotlivá opatření.

„Stanovené cíle vychází z podrobných analýz,“ sděluje Zdeněk Frélich ze společnosti EKOTOXA, který přípravu strategie koordinuje. „Ze satelitních snímků například víme, které lokality jsou nejvíce ohroženy horkem. S pomocí pocitové mapy jsme získali řadu podnětů od lidí. Díky analýzám víme, které lokality jsou ohroženy erozí a přívalovými povodněmi. Projednávali jsme také investiční plány města s ohledem na jejich adaptační potenciál. Měli jsme proto dostatek informací jak strategii zacílit.“ doplňuje Zdeněk Frélich.

Z analýz vyplynuly tyto hlavní dopady a rizika, které s probíhajícími změnami souvisí:

- Zhoršení kvality života a zdraví obyvatel města vlivem vysokých teplot.
- Zhoršování stavu zemědělské půdy a krajiny suchem a erozí.
- Četnější výskyt extrémních jevů – přívalové srážky, povodně, požáry.
- Nevyužívání dešťových vod.
- Nárůst emisí skleníkových plynů z dopravy a vytápění.

Na uvedená rizika reaguje hlavní cíl města a soustava priorit a adaptačních opatření. Hlavním cílem Adaptační strategie je přispění k vysoké kvalitě života obyvatel a návštěvníků města, zdravému a bezpečnému prostředí města a krajiny, a to i v podmínkách předpokládaných budoucích změn klimatu.

Mezi příklady hlavních opatření patří zlepšení nakládání s dešťovými vodami, zlepšování stavu krajiny,

adaptační opatření na budovách, jako jsou chytré technologie, obnovitelné zdroje nebo zelené střechy. „Chceme přispět k dobrým životním podmínkám ve městě, a to i v době horka nebo sucha,“ vysvětluje Jaroslav Bičan z odboru rozvoje města.

Opatření jsou dále podrobněji rozepsána a směřují ke konkrétním projektům. „Projednáváme například revitalizaci Studentského náměstí, realizaci zelené střechy u Základní školy Za Alejí, instalace fotovoltaických panelů na střechách některých městských budov nebo komplexnější revitalizace zeleně na některých sídlištích,“ vyjmenovává možné budoucí projekty Jaroslav Bičan z Útvaru městského architekta.

- ZF -



Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Povrch dvou parkovišť ve Štěpnicích projde úpravou



Uherskohradištská radnice připravuje několik projektů ke zlepšení podmínek pro zadržení vody v krajině. Jedním z nich je technické opatření na dvou velkých parkovištích o celkové ploše 2500 m² ve Štěpnicích, kterým lze zadržet srážkovou vodu v místě jejího spadu a zabránit povrchovému

odtoku do kanalizace. Akce, při které dojde k výměně nepropustného povrchu parkovišť za propustný, bude stát 8,6 milionu korun, přičemž 85 % nákladů pokryje dotace z Operačního programu Životní prostředí. Na ploše v ulici Zahradní je navrženo 45 parkovacích míst, u plochy na ulici

Štěpnická (vedle restaurace Masáro) je navrženo 56 míst. Stávající nelegální místa nebudou legalizována. Zrekonstruované plochy s jasně vymezenými místy umožní bezpečnější parkování a optimální využití zpevněné plochy ve veřejném prostoru. Vloni byla ve Štěpnicích dokončena rozsáhlá investiční akce Parkování Štěpnice, při které vzniklo 188 parkovacích míst, a to vybudováním nových míst nebo rozšířením původních. „Práce na plochách se budou provádět postupně. Až po kompletním dokončení jedné se začne pracovat na druhé, aby nebylo dočasně nedostupné velké množství parkovacích míst. Pokud budou příznivé klimatické podmínky, chtěli bychom jednu plochu zrealizovat ještě do zimy a v jarním období příštího roku druhou,“ uvedl místostarosta Jaroslav Zatloukal. Konec prací je naplánovaný nejpozději do konce června 2021. - JP -

Pěstounská péče očima dětí jako poděkování pěstounům

Dobrá rodina, o.p.s., a Městský úřad Uherské Hradiště, oddělení sociálně právní ochrany dětí, zvou na besedu o pěstounské péči. Být pěstounem je posláním a někdy to není jednoduché. Pokud vás téma zajímá, přijďte 1. prosince od 16 hodin do komorního sálu Reduty.

Už jste někdy přemýšleli na tím, jak pěstounskou péči vnímají děti, které v ní vyrůstají? Zažívají totéž, co v biologické rodině? Jsou šťastné? Řeší své biologické rodiče? Kolik je asi takových rodin ve vašem okolí?

Společně si můžeme odpovědět na tyto i jiné otázky a poděkujeme těm, kteří náhradní rodinu dětem již delší dobu poskytují. Přijímají dítě takové, jaké je, respektují je se všemi jeho vlastnostmi, akceptují je i s jeho potížemi a často negativními zkušenostmi, které si přináší z původní rodiny. Prostor bude na diskusi a dotazy.

Tématem provede regionální koordinátorka Mgr. Vendula Kaprálová, která již několik let poskytuje podporu a pomoc pěstounům v celé republice. - RED -

Červená středa – připomínka lidí pronásledovaných pro víru

Pátý ročník veřejné připomínky lidí pronásledovaných pro víru Červená středa se uskuteční 25. listopadu. Smyslem je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své přesvědčení. Znakem iniciativy je rozsvícené červené světlo symbolizující krev trpících.

Česká biskupská konference se tak spolu s Ekumenickou radou církví a Federací židovských obcí připojuje k iniciativě křesťanské organizace Aid to the Church in Need. Akce se týž den koná na dalších místech ve světě – v Londýně, Bratislavě, Vídní, Budapešti, na Filipínách...

Chceme i vás občany vyzvat, ať už jste, či nejste členy nějaké církve, k solidaritě s pronásledovanými na celém světě.

Společná modlitba na veřejnosti se z důvodu současné situace neplánuje. Svou podporu můžete 25. listopadu individuálně vyjádřit tichou modlitbou ve svých domovech nebo zapálením svíce u jednoho z kostelů. - FMŽ -

Sběr odpadu

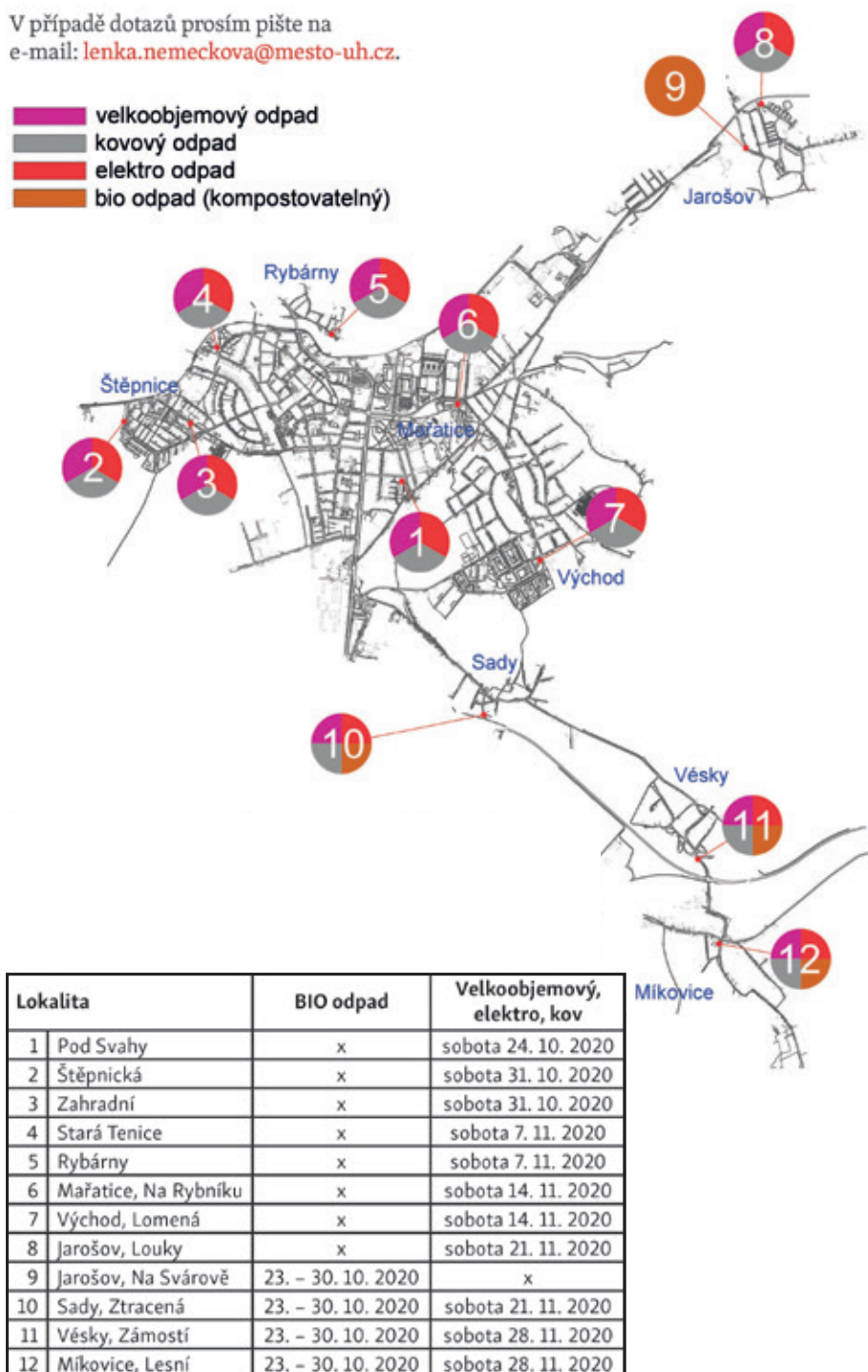
Vážení spoluobčané,

na podporu legální likvidace odpadů a s cílem snížit vytváření černých skládek město připravilo bezplatný sběr vybraných druhů odpadu formou velkoobjemových kontejnerů.

Kontejnery na kompostovatelný **BIO odpad** budou přistaveny do vybraných místních částí (Sady, Vésky, Míkovice a Jarošov) po dobu jednoho týdne. Kontejnery jsou určeny na trávu, plodiny, listy apod. Do kontejnerů nepatří například větve nebo živočišný odpad.

Sběr **velkoobjemového** (nábytek, matrace, pneumatiky, atd.), **kovového** a **elektro odpadu** bude probíhat na určených místech za dohledu proškolených pracovníků vždy **v sobotu od 8 – 13 hod.** Konkrétní umístění kontejnerů s rozpisem dnů je specifikováno v příložené mapce. Do kontejnerů nepatří stavební suť a nebezpečný odpad (barvy, ropné látky, autobaterie, atd.).

V případě dotazů prosím pište na e-mail: lenka.nemeckova@mesto-uh.cz.



Život s ohněm a železem

Je to krásná práce. Jen se nesmíte bát ušpinit si ruce, říká umělecký kovář Vítězslav Bobčík

**Vítězslav Bobčík z Podolí u Uher-
ského Hradiště se v září stal prvním
uměleckým kovářem, který obdržel
Cenu Vladimíra Boučka za zachování
a rozvoj lidové umělecké výroby.**

„Popravdě řečeno, toto ocenění jsem příliš nečekal. Cena se uděluje už patnáct let, ale z kovářského řemesla dosud žádný oceněný nebyl. Proto jsem velmi rád, že si ve Slováckém muzeu a na radnici mé práce všimli a že se jim líbí,“ říká kovář z Podolí.

Kovadlina s kladivem si jej podmanila už v dětství, na své řemeslo nedá dopustit. „Dnešní doba řemeslu moc nenahrává, moderní technologie umožňují jiné možnosti výdělků. Ale když vás to chytne, tak vás to nepustí. Ať už jako řemeslo nebo aspoň koníček. Kovářství je krásná práce. Jen se nesmíte bát ušpinit si ruce,“ zdůrazňuje Vítězslav Bobčík.

Jak jste se dostal ke kovářství?

Dá se říci, že to je rodinná tradice. Můj dědeček se vyučil v oboru kovář-podkovář na kurzu na vojně v Košicích a po návratu se tímto řemeslem začal živit. Věnoval se ale spíše zámečnické kovářině, vyráběl různá děrovaďla, pákové nůžky, zemědělské nástroje. Zkrátka to, co si tehdejší doba žádala. V tomto prostředí jsem se pohyboval už od dětství. Kovárna mě táhla od malička, trávil jsem v ní s dědečkem hodně času.

Co člověk potřebuje k tomu, aby dělal uměleckého kováře? Je nejdůležitější fyzická síla?

Podívejte se na mě, nejsem žádný urostlý obr. V dnešní době nám s tou nejtěžší prací hodně pomáhají stroje, jako jsou například buchary. Samozřejmě pořád je často nutná kovadlina a kladivo v ruce.

A co znalost technologie, umělecká představitost a výtvarný cit?

Po základní škole jsem šel do učiliště v MESITU, kde byl otevřený obor



Těžkou práci dnešním kovářům ulehčují buchary a další stroje.

umělecký kovář-zámečnický zakončený závěrečnou zkouškou a výučním listem. Byli jsme tehdy v ročníku čtyři kováři. To byly tři roky, kdy jsem se s tímto oborem do hloubky seznamoval. Na výtvarno tam ale nebyl takový důraz, šlo spíše o řemeslo. Pak jsem se dozvěděl o Střední umělecko-průmyslové škole v Turnově, která má tradici už 140 let. Učí se tady zlatníci, brusiči drahých kamenů a také umělečtí kováři. Po talentových zkouškách jsem se tam dostal a v roce 2001 odmaturoval. Člověk se učil u akademických sochařů a malířů, hodiny s nimi byly velmi přínosné. Asi právě tady se můj výtvarný cit rozvinul nejvíce.

Hodně oblíbená bývají kovářská sympozia, ukázky práce naživo jsou pro návštěvníky velmi atraktivní. Stejně jako prezentace na jarmarcích lidových řemeslníků. Účastníte se jich?

Už když člověk jde na nějaký jarmark a zdaleka slyší kovadlinu, hned zbystří... Kovářské akce jsou pro diváky velice efektní. Snažím se jich účastnit, je to hodně přínosné. Za ty roky jsem na nich nasbíral spoustu zkušeností a také kamarádů. Jde o vzájemné setkávání se a také o prezentaci vlastní práce. Člověk tam něco na ukázkou vyrobí, ale

zároveň může některé své věci dovézt, vystavit a nabízet. Škoda letošního roku, to jich moc nebylo. Buchlovské kování, které máme nejbližší, také padlo. Přitom to bývá velmi vydařená akce. Na Helfštýně se letos konalo jen Noční kování, kdy kováři pracovali pouze jeden den od pěti do půlnoci. V září ještě proběhlo mezinárodní sympozium v Bečově nad Teplou.

Vyrazíte s kovadlinou i za hranice?

Ve světě je hodně takových sympozií. Před časem jsem se přidal ke kamarádům, kteří založili spolek Kováři Olomouckého kraje. Někteří z těchto chlapíků pracovali u světoznámých kovářů v Itálii, například s legendárním Claudiem Botterem. Právě v Itálii se koná mnoho podobných akcí a měl



Andělé u kaple v Podolí.

Kdo je Vítězslav Bobčík

Vítězslav Bobčík se narodil v roce 1979 v Uherském Hradišti. Vyrůstal v Podolí v rodině s tradicí kovářského řemesla, jeho dědeček Antonín Ševčík byl vyučeným kovářem a podkovářem, provozoval také zámečnictví. Toto prostředí Vítězslava Bobčíka od dětství formovalo, a tak se rozhodl pro kovářské řemeslo. Nejprve se ho učil na Střední škole MESIT v Uherském Hradišti, kde byli jeho mistry Jaroslav Válek a Michal Wunderlich, pak na Střední uměleckoprůmyslové škole v Turnově u akademického sochaře Jana Mastníka. Pak pracoval dva roky v Poličce v kovárně Petra Cacha. V roce 2003 se vrátil na Slovácko a obnovil kovářskou dílnu svého dědečka v Podolí.

Sortiment jeho výrobků představuje širokou škálu předmětů, od užitkových přes dekorační až k autorským návrhům. Zhotovuje ploty a brány, zábradlí, mříže, kliky a panty, okenní zábrany, dopisní schránky, ale také věšáky, svícny, garnýže, krbové doplňky, nábytek, bytové doplňky, hřebíky, dekorativní podkovy, kované plastiky nebo i hospodářské nářadí. Je tedy schopen vytvořit z kovu téměř vše. Více na webu www.certovakovarna.cz.

Jsem tu čest tam s olomouckým spolkem českou kovařinu reprezentovat. Na takové akce jezdím i do Německa nebo Rakouska. Bývají i v zámoří, ale těch jsem se ještě neúčastnil. Absolvoval jsem ovšem půlroční stáž v Middletownu, poblíž New Yorku, u kováře a českého emigranta Václava Bařiny.

Co po vás nejčastěji lidé poptávají?

Je to různé. Hodně se dělá zábradlí a brány do exteriérů, ale také spousta drobnějších věcí do interiérů, potřeby ke krbu, garnýže, svícny. Tyto stavební a domovní doplňky jsou v kovařině nejčastější. S čímkoliv někdo přijde, snažím se vyhovět.



Atributy řemesla: kladivo a kovářská výheň.

Foto: 3x Pavel Stojar

Přichází zákazníci s vlastní představou nebo sám vymýšlíte vzhled a tvar věcí?

Z velké většiny jsou to mé návrhy. Lidé mi popíší svou vizi a já se na ni snažím naladit, aby byla spokojenost na obou stranách. Aby návrh i konečná realizace odpovídala zákaznickovým představám, jeho vkusu a potřebám, protože ten předmět většinou bude používat desítky let.

Jaký je zájem o vaši produkci, roste?

Začínal jsem v podstatě jen po známostech. Pak se zájem rozvíjel a rozrůstal. Teď je té práce tolik, že si člověk musí vybírat. Myslím, že kovářství je na vzestupu a s řemeslem začíná hodně mladých, přibývá třeba i nožířů.

Dokážete říci, co nejzajímavějšího jste vyrobil? Viděl jsem třeba ukovanou kytici růží...

Těch růží už jsem udělal hodně, i pro svou manželku nebo pro mámu. Ale ukoval jsem třeba kočku s kotátkem. Myslím, že to dopadlo velmi dobře. Kočku jsem pak dělal ještě několikrát. Byly to i další nejrůznější zvířata, jako ptáci nebo gepard. Některé jsou k vidění v KovoZoo ve Starém Městě. Skutečně ojedinělé práce jsou sochy andělů v životní velikosti u kaple v Podolí. To už

byla opravdová sochařina a myslím, že se povedly a areál pěkně doplňují.

Vy jste řemeslo převzal po dědečkovi, máte už v rodině nějakého následovníka?

S rodinou jsem začal později, takže mé děti jsou zatím malé. Dcera Rozárka má čtyři roky a železo ji zatím moc nenadchlo. Syn Mikuláš má teprve rok, ale když slyší nějaký hluk z kovárny, je z toho nadšený. Před časem jsme s malým vyrazili na procházku po dědině, nezapomněl si vzít kladívko do ruky a pořád na něco poklepával. Pokud mu to vydrží, najde se možná i nějaký následovník. Tak uvidíme, třeba ho to chytí až trošičku povyroste. Bylo by to samozřejmě hezké.

Pavel Stojar



Udílění ceny Vladimíra Boučka.

Foto: Město Uherské Hradiště

Herec v roli spisovatele

Bojím se, aby na nás tato blbá doba nezanechala následky, říká Josef Kubáník

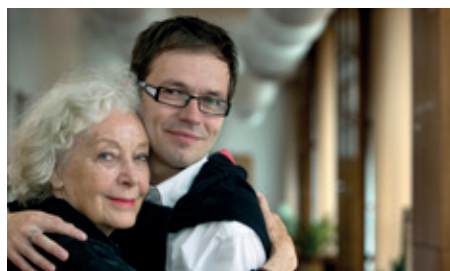


Josef Kubáník se svou novou knihou.

Foto: Kryštof Vašítek

Herec Josef Kubáník je už řadu let jednou z nejoblíbenějších tváří souboru Slováckého divadla. Ale můžete jej vidět i na televizních obrazovkách nebo jako moderátora velkých kulturních a společenských událostí, třeba na Letní filmové škole. Ovšem je také úspěšným spisovatelem.

Hned jeho první literární počín, *Poslední deník Květy Fialové*, se stal bestsellerem. Letos v září vydal další knížku. Napínavý román nazval jednoduše *Herec* a čtenáře v něm zve do světa divadla a filmu. Hlavním hrdinou knihy je Jan – známý, obletovaný, slávou zkažený i unavený herec. Když mu v telefonu omylem přistane „esemeska“ z neznámého čísla, využije toho k nezávaznému klábosení. Konverzace se ale brzy změní v napínavou psychologickou hru...



S *Květou Fialovou*.

S knihou *Poslední deník Květy Fialové* jsi měl ohromný úspěch. Proč ses nyní vydal trochu jinou cestou a napsal román?

Vyzvali mě k tomu mí nakladatelé. *Poslední deník Květy Fialové* se dočkal už tří dotisků a za pouhé tři měsíce na trhu se stal bestsellerem, a tak pánové Dražan a Pergler přišli s nápadem nové knihy a já jsem tu hozenou rukavici zvednul. Ale nechtěl jsem už psát o paní Fialové, protože už všechno zaznělo. Spíš mě lákalo vyzkoušet si jiný žánr. Díky tomu vznikl psychologický příběh *Herec* a mám obrovskou radost, že je úspěšný i on.

Když hovoříš o inspiraci k této knize, zmiňuješ příhodu Lucie Bílé. Stalo se něco podobného i tobě?

Asi bychom měli vysvětlit, o co v nové knize jde. Vypráví příběh mimořádně obletovaného, známého, ale i slávou unaveného herce, kterému jednoho dne na mobil přijde omylem SMS od neznámé dívky, a on se s ní dá do psaní, protože je pro něj úlevné vyměňovat si SMS s někým, kdo neví, že na druhém konci je právě on. Ale ze zábavného flirtu se stane psychologická jízda a ty si jako čtenář říkáš – kdo z těch dvou

je lepší herec a kdo je jen hračkou toho druhého? Ta výchozí situace se opravdu stala Lucii Bílé a těším se, až si moji knihu přečte. Mně samotnému také občas někdo napíše, komunikuji se svými fanoušky na Instagramu a píší mi i lidé, kteří si o mně něco najdou na mém webu, ale to, co řeší hlavní hrdina knihy *Herec*, se mi vyhnulo.

Dovedl by sis třeba před dvaceti lety představit, že budeš úspěšný spisovatel?

Ani náhodou. Ale vzpomínám si na jeden okamžik ze studií herectví. Byl jsem zrovna ve třetím ročníku a moje spolužačka Simona Babčáková mi jednou povídá: „Ukaž ruku.“ Podal jsem jí levačku, ona se dívala do dlaně a pak mi říká: „Po čtyřicítce začneš psát velmi úspěšné knihy.“ Nedávno jsem to Simoně říkal a ta se úplně lekla. Pak ale přiznala, že občas k ní přicházejí obrazy a ty se plní, tak třeba byl tohle jeden z nich.

Pro divadelní herce je teď docela náročná doba. Nenapadlo tě, že by ses mohl živit jako spisovatel „na plný úvazek“?

Jako spisovatel bych se uživil jedině tenkrát, kdybych chrlil jednu knihu za druhou a něco takového dělat nechci. Pokud budu psát, tak jen když to bude pro mě z nějakého důvodu důležité a kniha bude skutečně vymazlená. Jinak by to nedávalo smysl. Mám ale výhodu, že jsem hodně doširoka rozkročený, takže můžu psát, natáčet, hrát divadlo, spolupracovat s hodně zajímavými lidmi v oblasti public relations a dělat spoustu dalších věcí.

Dokážeš říci, jaké jsou tvé literární vzory a jaké knihy tě v poslední době nejvíce oslovily?

Je mi to strašně líto, ale já žádné vzory nemám. Dokonce ani oblíbené spisovatele. Čtu tak, jak ke mně knihy přicházejí. Bojím se, že kdybych měl někoho, koho bych nekonečně obdivoval, začal bych jej podvědomě napodobovat. Spíš

si chci vyzkoušet různé žánry a chci objevovat něco nového. Poslední deník Květy Fialové i kniha Herec jsou psány úplně odlišnou formou. V Herci jako čtenář čteš jen SMS, které si vyměňují dva lidé, a ty jsou prokládány deníkovými zápisky hlavního hrdiny. A to mě baví – přicházet s něčím, co tady ještě nebylo.

Ještě se vraťme k herectví... Tvé nejlepší zážitky z poslední doby – v divadle, televizi, kdekoli...

Letos by oslavila sté narozeniny paní Dana Medřická a v Praze jsem se zúčastnil vzpomínkového večera s jejím synem Václavem Vydrou a režisérem Janem Kačerem. To byla taková radost – poslouchat, když vyprávěli o tom, jak byla paní Medřická obyčejná ženská, která jezdila tramvají se síťovkami a s nákupem, většinou přišla na představení na poslední chvíli a pak vyšla na jeviště a byla z ní hvězda první kategorie. Nebo jak přistupovala k natáčení, k hereckým partnerům, jak dokázala reagovat na nenadálé situace. Byl to moc hezký večer. Zážitkem bylo ale v poslední době víc – třeba



Křest s kmotrem Vojtěchem Dykem.

Foto: 2x archiv Josefa Kubánika

výtečný polský film Corpus Christi nebo divadelní inscenace Požitkáři v Divadle Na zábradlí.

Ve Slováckém divadle probíhají změny, máte nového ředitele.

Jaký je nový šéf?

Pan ředitel je v divadle teprve pár týdnů, a tak si zaslouží, aby se s prostředím nejprve seznámil. Držím mu palce.

Na co se v nejbližších měsících nejvíc těšíš a čeho se nejvíc obáváš?

Obávám se, aby ta blbá doba, kterou letos v souvislosti s onemocněním COVID-19 zažíváme, na nás neza nechala následky. Byl bych nerad, kdybychom se pořád báli a přestali žít naplno. A na co se těším? Třeba na každý večer s diváky ve Slováckém divadle a také na křest mé knihy Herec. Je naplánovaný na pátek 13. listopadu od 17.30 v naší krásné uherskohradištské knihovně a prozradím u ní spoustu věcí, které se mi během psaní přihodily.

Prísloví říká, že na všem špatném se dá najít něco dobrého. To, že koronavirová éra nám všem přinesla spoustu problémů, je bez debat. Ale přinesla tobě osobně i něco pozitivního?

No jéje. Měl jsem třeba víc času na psaní. A řeknu ti, když ti přibývají stránky a pak je dáš číst nejbližším lidem a oni ti vzápětí říkají, že chtějí číst dál a dál, to je k nezaplacení. - PS -

Lidé mohou cvičit své psy také na hřišti v Sadech, přibyly tam nové překážky



Město pamatuje na majitele psů a podobně jako dříve v Jarošově nebo na ulici Revoluční upravilo další výběh pro psy, tentokrát v Sadech.

V loňském roce byly z pozemku u Olšavy, podél polní cesty za fotbalovým hřištěm, kde se mohou v Sadech psi pohybovat volně, odstraněny

a zlikvidovány náletové dřeviny a došlo ke srovnání terénu, pak následovalo dočištění a osetí travním semenem.

„Letos v srpnu jsme namontovali dřevěné prvky pro volný výcvik psů v celkové hodnotě 51 tisíc korun. Jedná se o šest skokových překážek

ve třech různých výškách, 11metrovou kladinu a šikmou stěnu. Tento měsíc chceme přidat oplocení a až bude pozemek oplocený, nainstalujeme na místo také mobiliář,“ informoval místostarosta Čestmír Bouda.

Město Uherské Hradiště má pět prostranství určených pro volný pohyb psů, a to na ulici Revoluční, na ulici Sadová a části pozemku na ulici Na Rybníku, v Jarošově na Markově a v Sadech. Do úprav a vybavení těchto prostranství investovalo město v posledních letech již bezmála půl milionu korun.

„Jsme rádi, když hřiště pro psy občané využívají. Jednak se tam psi vyřádí a lze je za pomoci překážek také cvičit, ale snižuje se tím i riziko nevhodného chování majitelů psů v jiných veřejných prostorech města,“ poznamenal starosta Stanislav Blaha.

-JP-

Dalším památkám se vrátila krása

Město opravilo Pietu v Sadové ulici, kříž nad Věskami a u františkánského kostela

V průběhu uplynulých měsíců byly opraveny další tři památky v našem městě. Ačkoliv nejsou oficiálně prohlášeny památkami, tedy zapsány v Ústředním seznamu kulturních památek, významně dotvářejí vzhled města a jeho okolí a jsou svědky minulosti našich předků.

Nad Věskami, v místě odkud je krásný rozhled do krajiny, stojí v trati nazvané V Nivách pozdně barokní kříž. Jak sděluje dnes již téměř nečitelný nápis na podstavci kříže, nechal ho postavit Johann Snopek v roce 1768. Pátrání v historických pramenech nebylo úspěšné, a tak můžeme pouze odhadovat, jaké byly jeho pohnutky ke stavbě. Snad měl být projevem vděčnosti a hluboké víry donátora či připomínkou nějaké tragické události. Kříž je zhotoven z hrubozrnného pískovce, který se těžil v Chříbech, a kromě dedikačního nápisu nese na boku podstavce ještě nápis o tom, že ve dvacátých letech 19. století ho nechal opravit Johann Bečica.

Obnovy kříže se ujal kameník František Zhoř, který provedl očištění, částečné doplnění defektů, zpevnění, injektáž trhlín a hydrofobním ošetřením prodloužil trvanlivost použitého materiálu. Poté byl kříž ukotven na nový základ. Náklady na obnovu kříže byly necelých 100 tisíc korun.

Druhý opravený kříž stojí u vchodu do kostela Zvěstování Panny Marie ve Františkánské ulici. Náleží ke kulturním památkám místního významu, podle dekorativních prvků lze usuzovat, že pravděpodobně byl zhotoven místním kamenosochařem Františkem Zbořilem. Nápis na zadní straně sděluje, že byl pořízen neznámým dárce v roce 1908. Povrch kříže byl poznamenán degradujícími povětrnostními i biologickými vlivy, v alarmujícím stavu se nacházely zejména jeho základy a podstavec.

Oprava musela být tedy provedena doslova „od základu“, stavebních prací se ujala firma Stavspektrum z Uherského Hradiště. Obnovu kříže, která spočívala především v důkladném

očištění, sanaci trhlin, zpevnění, barevném i plastickém scelení povrchu a jeho konzervaci, provedl restaurátor Tomáš Kopčil z Bílovic. Náklady na celkovou obnovu si vyžádaly více než 205 tisíc korun, částkou ve výši 70 tisíc přispělo Ministerstvo kultury z rezervy Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón.

Jako poslední vám představíme opravenou pískovcovou plastiku Piety (Panny Marie držící na klíně tělo Kristovo), která stojí v Sadové ulici poblíž mateřské školy. Povrch plastiky i podstavce byl znečištěn biologickými nálety i tmavými částečkami z ovzduší, vyskytovala se na něm řada prasklin, do nichž zatékala voda, což přispívalo k rozpadu a odlučování pískovce. Některé části sochy jako nos a prsty zcela scházely. Nápis na přední a zejména zadní straně podstavce byly téměř nečitelné.

Opravy sochy se ujal vlnčovský kameník Petr Blaha, který v průběhu oprav podnikl veškeré kroky k očištění kamene, jeho ošetření, vyplnění prasklin a trhlin, domodelování a dotmelení chybějících či poškozených částí, barevnému sjednocení a závěrečnému ošetření proti vlhkosti. Nápis na přední straně podstavce byl přesekáán a vybarven, nápis na zadní straně, vzhledem k silnému poškození, musel být vysekán znovu. Znění tohoto nápisu se podařilo rekonstruovat, avšak problém nastal při určení letopočtu pořízení sochy, který byl naprosto nečitelný. Studium archivních pramenů dlouho nebylo úspěšné, nakonec zásluhou místostarosty Čestmíra Boudy byl objeven pramen, který dokumentoval, že sochu nechala za 700 korun pořídit občanka Mařatic Františka Vlachynská v roce 1901. Autorem byl uherskohradištský rodák žijící v Prostějově, akademický sochař Václav František Beck mladší (6. 1. 1867 Uherské Hradiště – 6. 7. 1930 Prostějov). Opravy dokončené v polovině září letošního roku si vyžádaly přibližně 131 tisíc korun.

PhDr. Blanka Rašticová



Kříž u františkánského kostela.



Pieta po opravě.



Opravený barokní kříž nad Věskami.

Foto: 3x Město Uherské Hradiště

Řemesla a rukodělná tvorba: Voničky



Marie Skrežinová při práci.

Foto: archiv Slovákckého muzea

Kroj oblékaný ke slavnostním a obřadním příležitostem mimo jiné o hodech nebo svatbách, charakterizovaly specifické doplňky. Jednalo se především o různé typy vonic a voniček na kloboucích, beranicích i kordulách svobodných mládenců. Dívky pak o svatbách ale i pohřbech a velkých církevních slavnostech (například Boží tělo) nosily místo šátku na hlavě věnce, věnečky či pentlení. Zvláštní a samostatnou kapitolou byly vonice pro vojenské odvedence-rekruty a také svatební voničky, které se zejména od třicátých let 20. století nosily i na civilním oděvu.

Materiálem, ze kterého se vyráběly květiny do voniček a věnců, byly textilie. Využít se tak daly i zbytky látek z krejčovských dílen, které byly v podstatě odpadem. Používal se samet, batist, vlněný satén a mimo jiné také papír, který se voskoval. Výroba květin úzce souvisela s produkcí klobouků a modistickou činností. Na území Čech a Moravy nabývaly tyto živnosti největšího rozmachu od počátku 19. století. V měšťanském prostředí se umělé květiny staly velmi žádanými a módními doplňky účesů mladých žen a dívek i ozdobami dámských klobouků. Na venkově pak svůj odbyt našly především ve věncích a voničkách, ale také jako součást výzdoby oltářů v kostelích a kapličkách. Nelze opomenout výzdobu hrobů a tedy umělé květiny jako součást pohřebních a dušičkových věnců.

V Uherském Hradišti se na přelomu 19. a 20. století výrobě textilních květin a věnců věnovalo několik živnostníků, či přesněji živnostnic, protože výroba textilních květin byla převážně ženskou prací. Od roku 1909 začala vyrábět umělé květiny Marie Perutková, jejíž manžel se zpočátku zaměřoval na pohřební služby včetně dodávek pohřebních věnců. Od 20. let 20. století až do roku 1948 patřila firma J. Perutka, výroba a vývoz umělých květin, listů a náhrobních věnců, k největším producentům tohoto zboží v regionu. Sídlila na dnešním Masarykově náměstí č. p. 14, po smrti Jana Perutky v roce 1928 fungovala pod jménem manželky Marie. Éra Perutková závodu i dalších drobných živnostníků v oboru, jako byli ve třicátých a čtyřicátých letech František Machálek nebo Anna Dittrichová, skončila v Uherském Hradišti po roce 1948. V okolních obcích se věnovali výrobě voniček podomácku některé ženy a dokonce i muži (například Josef Hanák z Jalubí), kteří zabezpečovali nezbytné doplňky, bez nichž by nebylo možné dodržet správné ustrojení účastníků hodových slavností či svateb.

Ve druhé polovině 20. století byla jednou z mála žen věnujících se této výrobě Marie Hejdová ze Zlechova, která se výrobě květin naučila u svého strýce Jiřího Kleina. Ten provozoval firmu na výrobu květin a věnců v Kyjově. Neteř Marie pro něj podomácku zhotovovala voskové a textilní květy. Od Jiřího Kleina

po zániku dílny získala některé stroje a raznice a vyráběla květiny i voničky pro potřeby jednotlivců i souborů v okolí Uherského Hradiště. Od ní se veškeré činnosti související s hotovením textilních kvítků i pletení voniček a věnců naučila dcera Marie Skrežinová, která se této práci věnuje do současnosti.

Zhotovuje celý sortiment květů od prvotního nabarvení a natužení látky, přes vyřazení okvětních lístků železnými raznicemi, tvarování zastudena i zatepla pomocí mnoha specifických pomůcek – presů a kuflírovačů, až po konečné skládání květin. Každý jednotlivý kvítek je třeba připevnit na drátek, slepit s dalšími okvětními lístky a začistit drátky obalením do hedvábného papíru. Teprve z takto připravených vlastnoručně vyrobených květů je možné uplést voničky a věnce či věnečky. Přítom musí Marie Skrežinová dokonale znát lokální specifika a krojové zvláštnosti prakticky všech obcí Slovácka. Voničky doplňuje podle místních zvyklostí a tradice o zrcátka, foukané perličky a další speciální součásti, mezi které patří také barvené husí peří.

Až se tedy podíváte o hodech nebo svatbě na voničku na klobouku stárka, ženicha, družby nebo na věneček nevěsty, družičky nebo o jízdě králů ve Vlčnově uvidíte několik desítek dívek ve věncích korunujících pentlení ze stuh, vězte, že se jedná o titěrnou mravenčí práci, ke které bylo zapotřebí velké zručnosti, trpělivosti, ale také fyzické zdatnosti, neboť vše od prvního lístečku do poslední květiny je vyrobeno ručně.

Při dobrém zacházení mohou tyto krojové doplňky přežít desetiletí nebo i sto let. Ty, které svítí novotou, jsou však zcela bezpečně výrobkem zručných rukou Marie Skrežinové, která je jedinou tvůrkyní věnující se této činnosti nejen na Slovácku, ale v celé republice. Za svou práci byla oceněna městem Uherské Hradiště (Cena Vladimíra Boučka, rok 2013), Zlínským krajem (Mistr tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje, rok 2014) a již v roce 2008 ministrem kultury, který jí udělil titul Nositel tradice lidových řemesel.

Marta Kondrová,
etnografka Slovákckého muzea

Toulky městem

V těsném sousedství Měšťanské besedy stojící dům č. p. 203, dříve známý jako sídlo oddělení SNB, je i dnes majetkem státu a užívá ho zdejší okresní soud jako svou spisovnu.

Někdejší hradební zahradu, zaujímající celou polovinu bastionu, koupil v roce 1870 od dědiců předchozích majitelů stavitel Petr Loserth, ale už roku 1876 byla prodána v dražbě. Koupili ji Leopold a Salomon Taussovi a ihned zde začali stavět dům, dokončený v červenci 1877, který dostal popisné číslo 203. Bývalo v něm devět bytů a složení nájemníků bylo velice pestré – úředníci, obchodníci i řemeslníci. Kolem roku 1880 tu bydleli obchodníci Ignác Král a František Kopecký, gymnaziální profesor Ludwig Schlögl, poštovní asistent Tomáš Hlávka, okresní komisař Jan Prokeš či dozorce vězňů Johann Wolf, ale i stolař Eduard Rössl a švec František Procházka. Nebydlel tu však žádný z majitelů domu, ti se sem nastěhovali až v dalších letech. V roce 1890 již v domě bydleli oba bratři Taussovi se svými rodinami a dále mj. švec Jan Šiška (a po něm až do roku 1925 syn Jindřich Šiška), krejčí Josef Müller, finanční koncipista Leo Krentz a profesor Josef Schnellinger. Zmínění řemeslníci zde žili ještě na přelomu století, stejně tak Leopold Tauss, ale po Salomonu Taussovi zůstala již jen vdova Berta s dvěma dětmi. Z úředníků bychom zde našli inženýra Rudolfa Wechsberga s rodinou, svobodného praktikanta u krajského soudu Tomáše Brázdila a dalšího dozorce vězňů, Františka Švece.

V prvních letech 20. století došlo ke změně majitelů domu, když se jimi stali advokát Dr. Jan Sedláček s manželkou Amálií, kteří zde také bydleli. Z dřívějších nájemníků tady nadále bydlel dozorce František Švec s manželkou – porodní babičkou, dvěma dospělými syny a osiřelou vnučkou. Z úředníků v domě bydleli ještě bratři Sigmund a Moriz Müllerovi,

Hradební



Pohled na město na počátku 20. století. Vpravo Hradební ulice, vedle Měšťanské besedy dům č. p. 203.

Foto: archiv Slovákého muzea

oba zaměstnanci Jarošovského pivovaru, dále notářský úředník Josef Sedláček a městský strážník Theodor Dittrich, z řemeslníků další obuvník Julius Mezírka a další stolař Karel Dittrich. Již během 20. let dům přešel do majetku Václava Zaorálka, jemuž patřil až do jeho smrti v únoru 1945. Poté do roku 1949 vlastnila nejprve půlku a pak celý dům Ludmila Zellerová, manželka soudního rady Dr. Leopolda Zellera, a druhou půli Chudobinský fond ve

Veselí nad Moravou. Zaorálkův byt v přízemí byl do 1. srpna 1945 zabrán ruským vojskem, po jeho

odchodu se sem nastěhoval synovec majitele, zmíněný Dr. Zeller. Druhý byt v přízemí do dubna 1945 užívala protektorátní organizace Národní souručenství, pak byl neobsazen až do 15. září 1945, kdy se do něj nastěhoval Jednotný svaz českých zemědělců, sídlící tam do roku 1949. V prvním patře jeden byt obýval lékárník Alfons Hübler až do konce září, kdy se odstěhoval do

svého domu na Palackého náměstí, a nahradila ho Okresní jednota živnostenských společenstev, druhý byt užíval do roku 1946 ředitel Jindřich Nesvadba a po něm zkušební komisař Ing. Jaroslav Nevrkla, malý byt v podkroví Jenovefa Jančíková a pak učitel živnostenské školy Bohuslav Bogar. Komory a dílny v podsklepi užívali od konce první republiky brašnář František Habarta a instalatér Viktor Zúbek, od 1946 Viktor Burda a dvě místnosti ve dvoře v letech 1938–1949 tiskárna Svatopluka Novotného. Od roku 1950, kdy se dědičkami domu staly učitelka hudby Drahomíra Zellerová a studující Eugenie Zellerová, místnosti v prvním patře užívalo Oděvní družstvo Tvorba jako kanceláře.

K popsanému domu kdysi náležela ještě dlouhá budova začínající v zadní části dvora a sahající hluboko do rozlehlé zahrady. Do poloviny 20. století byla zmenšena a dnes na jejím místě stojí samostatný přízemní domek č. p. 1218 s obchodními prostory.

PhDr. Jaromíra Čoupková

Sport

Fotbalové okénko: Nejvyšší soutěž opět přerušena

Jen šest kol (a to ještě neúplných) se odehrálo v naší nejvyšší fotbalové soutěži. Slovácko se pohybuje ve středu tabulky, ale chybí mu domácí utkání s Příbramí – mělo se hrát 13. října, ale to už byla soutěž přerušena.

Z říjnových utkání zklamala zbytečná porážka s nováčkem soutěže Pardubicemi (0:1 v prodloužení) na domácí půdě, naopak zaujalo přesvědčivé vítězství v poháru nad druholigovým Prostějovem 6:0 – tři branky vstřelil Kliment (dvě z penalt), další Kadlec, Reinberk a Havlík.

V době uzávěrky Zpravodaje si zatím nikdo nedokáže představit, jak bude liga pokračovat dál. Původní listopadový rozpis byl následující: 7. listopadu venku Liberec, 21. listopadu doma Sparta a 28. listopadu venku Brno. Dohrávat by se měly domácí zápasy s Příbramí a Olomoucí. Jaká ale bude realita, to momentálně nikdo netuší.

A na závěr jedna zajímavost – pro utkání Ligy národů se Skotskem 14. října byl vzhledem ke koronavirovému ohrožení řady hráčů jmenován náhradní reprezentační tým. Mezi třicítkou hráčů jsou i reprezentanti 1. FC Slovácko: brankář Vít Nemrava, záložníci Vlastimil Daníček a Marek Havlík a útočník Jan Kliment. - MP -



Úspěšný útočník Jan Kliment. Foto: 1. FC Slovácko

Názory zastupitelů

Prosím, chovejme se zodpovědně a dodržujme nařízení

Při čtení těchto řádků již známe nejen nová opatření v boji s koronavirem, ale také jméno nového senátora a obsazení krajského zastupitelstva.

Volby se konaly v době, kdy region opatřovala nákaza. Přesto jste neváhali a přes zvyšující se počty nakažených a nepříznivé zprávy z médií, kdy opatrnost byla na místě, dorazili do volebních místností odevzdat svůj hlas.

„Všem voličům a členům komisí za to patří velký obdiv. Nejenže jste museli mít po celou dobu voleb roušku, v mnoha situacích jednorázové rukavice, neustále používat dezinfekci, dodržovat patřičné rozestupy, ale i tak jste to společně zvládli díky ohleduplnosti a toleranci. Tyto vlastnosti budeme v následující době opravdu potřebovat ve velké míře,“ uvedl Jaroslav Ševčík.

„Děkuji za vaši osobní statečnost a za to, že jste u volebních uren zvládli

všechna protiepidemická opatření na jedničku. Rovněž bych rád poděkoval za to, že jste pomohli Pirátům poprvé obsadit krajské zastupitelstvo, kde jsme díky vám získali šest křesel. Jsem potěšen, že lidé pozitivně vnímají, co děláme ve sněmovně, a jsem přesvědčen, že se bude dařit kolegům i na krajské úrovni plnit volební sliby. Já jim budu ze své pozice nápomocen,“ poznamenal František Elfmark.

Závěrem bychom chtěli uznání a obdiv směřovat těm, kteří zachraňují a pomáhají. Tisíce díky a hluboká poklona patří – zdravotníkům, záchranným složkám, učitelům, dobrovolníkům a všem dalším. Starají se o nás v době, kdy ve společnosti panuje strach a nejistota, co bude další den. Prosím, ulehčeme jim práci tím, že se budeme chovat zodpovědně a dodržovat nařízení. Poděkování si zaslouží všichni, kdo dodržují pravidla. Pomáhají tak krotit nákazu a předcházet nejhoršímu.

Jaroslav Ševčík a František Elfmark,
Česká pirátská strana

Bude z CTZky spalovna odpadů celého Uherskohradištska?

Když jsem posledně psal o tom, že se daly věci do pohybu ohledně teplárny v Mařaticích, ani ve snu mě nenapadlo, jak rychlé to bude. Lidé mají hlavu plnou nevládnuté situace kolem COVIDu a uniká jim, že radní na konci května zadali vypracování „Konceptce energetického využití komunálního odpadu“ odborníkovi z Frýdku, který posledních pět let provozuje čajovnu. Ale studii stihl spíchnout za měsíc...

Co obsahuje? Hlavní myšlenka: „Spalování odpadu je ekologickým řešením.“ Není! Asi 30 % odpadu zůstává v podobě strusky a popílku. Skládá se jako nebezpečný odpad a nemá další využití. Dále: návrh nového zákona o odpadech hovořící o dopadech na zdraví není ve studii zohledněn. Mimochodem, EU v březnu zařadila spalovny na seznam neudržitelných aktivit, nepodporuje výstavbu nových a doporučuje ČR zavést poplatek za spálení odpadu.

Tvrdit, že emise dioxinů a dalších škodlivin jsou zanedbatelné, je hloupost. Podrobným měřením emisí spaloven v EU bylo prokázáno, že často vypouští při náběhu dioxiny v koncentracích vysoce překračujících povolené hodnoty. Na zákonné hodnoty se proces dostane až za několik dnů. K tomu odstávky/opravy, poruchy, náběhy a havárie lze očekávat několikrát do roka.

Budování „městských“ spaloven ničí snahy o snížení objemu odpadu, jeho opětovné využití či recyklaci. Kapacita spalovny (10–15 tis. t/rok) vůči objemu odpadu produkovanému městem (cca 5,6 tis. t/rok) znamená, že CTZ bude pálit odpad z celého Uherskohradištska.

Nejde „o dlouhodobé a definitivní řešení problému města“, ale naopak spíše o dlouhodobé „zavázání se“ k nutnosti pálit odpad v širším centru města. Město vyřeší problém znečišťování uhelným prachem tím, že bude zamořovat škodlivinami a zápachem podstatně rozsáhlejší obydlenou oblast. Fakt chytré...

Jan Zapletal, Ph.D.,
Nestraníci pro Hradiště



Humoriáda – zasmějte se s námi

pondělí–pátek | 16.00–17.00 hodin

Uherské Hradiště 99.1 FM | R-ZLIN

humoriada.cz

REZIDENCE

POD KOSTELEM

BYDLENÍ V CENTRU UHERSKÉHO BRODU

EXKLUZIVNÍ BYTY | 1+KK až 3+KK

K PRONÁJMU OD ŘÍJNA 2020

MICHAELA ŠPAČKOVÁ
602 120 664
byty@omegaub.cz



RezidencePodKostelem.cz





ZDE MŮŽE BÝT VAŠE INZERCE

info@kkuh.cz

724 343 700

NOVÝ JEEP COMPASS NIGHT EAGLE ZAŽIJTE NOC JINAK



NIŽŠÍ SPOTŘEBA. NOVÉ MOŽNOSTI. VÍCE TECHNOLOGIÍ.
UŽIJTE SI HO JIŽ **OD 549 900 Kč** S PĚTILETOU ZÁRUKOU V CENĚ.



Nabídka Jeepu Compass od 549 900 Kč s DPH se vztahuje na verzi Night Eagle. Nabídka platí do 31. 12. 2026 anebo do vyprodání zásob. Kombinovaná spotřeba modelu Jeepu Compass Night Eagle: 1,9–3,8 l/100 km, emise CO₂ 44–133 g/km (NEDC 2.5), 2,1–7,0 l/100 km, emise CO₂ 47–161 g/km (WLTP). * Na všechny vozy se vztahuje základní 2letá záruka a navíc 3 roky rozšířené záruky s limitem do 100 000 km. Pro bližší informace o cenách, specifikacích a podmínkách akční nabídky se obraťte na svého autorizovaného prodejce značky Jeep. Informace o záruce poskytované výrobcem jsou uvedeny v záruční a servisní knížce. Uvedené informace a skutečnosti mají výhradně informativní charakter. Použité fotografie jsou jen ilustrativní. FCA Central and Eastern Europe Kft. si vyhrazuje právo na změny všech uvedených údajů bez předchozího upozornění. Jeepu je registrovaná ochranná známka společnosti FCA US LLC. Podrobné informace o autorizovaných prodejcích značky Jeepu a na www.jeep.cz.

Jeep
ORIGINÁL JE JEN JEDEN

AUTO
UHERSKÉ HRADIŠTĚ
člen skupiny AUTO UH

AUTO UHERSKÉ HRADIŠTĚ, Za Olšávkou 340, Uherské Hradiště

www.jeepuh.cz | www.autouh.cz

Jiří Jilík (ne)slaví pětasedmdesát



Půlkulaté výročí pětasedmdesáti let si 16. listopadu připomene novinář, publicista, spisovatel, scenárista, folklorista, spolupracovník naší redakce (a kdoví, co ještě) Jiří Jilík.

Při sedmdesátinách prohlásil, že další oslavy nebudou, nicméně sluší se jeho bohatý životaběh alespoň ve zkratce připomenout. Narodil se v Praze, kam jeho otec Fanek „zabloudil“ z Kunovic díky svým literárním ambicím. Po několika letech se ovšem rodina vrátila, tatínek v Kunovicích „oprášil“ knihárnu, a tak se mladý Jura seznamoval jednak s krásnými knihami, jednak s literáty,

folkloristy, výtvarníky a dalšími zajímavými lidmi, které jeho otec doslova přitahoval.

Jiří absolvoval gymnázium ve Starém Městě, pak vystudoval v Brně pedagogickou fakultu a muzeologii na filozofii. V letech 1970 až 1979 učil češtinu a dějepis ve Vlčnově, tady začal vnímat a poznávat význam tradice, krásu lidových písní, tanců a krojů.

U dráhy pedagoga nezůstal, táhlo ho to k žurnalistice a vůbec ke psaní. A tak zakotvil v Kunovicích a později v Uherském Hradišti a nastoupil v redakci tehdejšího týdeníku Slovácká jiskra. Jeho texty zaujaly Hermínu Týrlovou, která jednu z jeho vyprávěnek převedla do animované podoby, a tím se dostal k filmu. Ve Filmových ateliérech ve Zlíně pracoval v letech 1985 až 1990. Následovala etapa šéfování časopisu Malovaný kraj (1990 až 1994), kdy se na čas odstěhoval do Břeclavi. Z Malovaného kraje pak vedla Jilíkova cesta zpátky na post šéfredaktora Slováckých novin v letech 1994 až 2006. Pak se věnoval převážně svým

literárním koníčkům, ale byl i tiskovým mluvčím Slováckého muzea nebo externím průvodcem expozic Velké Moravy ve Starém Městě.

Vydal třicetku publikací nejrůznějšího žánrového zaměření, zhruba polovinu připravil autorsky sám, na dalších se podílel s dalšími autory, některé vyšly vícekrát. Psal knížky pro děti a mládež, historické texty, literaturu faktu, scénáře pro film i televizi, do knižní podoby shrnul své reportáže a fejetony.

Jeho literární práce byly několikrát oceněny (například Cena E. E. Kische a Miroslava Ivanova). Nepřehlédnutelná je i jeho autorská spolupráce (scénáře, komentáře, režie programů, publikace) s folklorními festivaly a slavnostmi (MFF Strážnice, vlčnovská Jízda králů, Dolňácké slavnosti v Hluku a další) i s některými folklorními soubory. A to je jistě jen část jeho aktivit.

Nezahálí ani v současné době, podílí se mimo jiné na přípravě monografie města Uherský Brod.

Tak hodně zdraví, Jiří! *Miroslav Potyka*

Vzpomínka na Jitku Šuranskou



Před více než třiceti lety jsem občas potkával doma v Kudlovicích takové milé usměvavé děvčátko. Šuranští bydleli kousek od nás. Rodiče o ni s láskou pečovali a přivedli ji ke křesťanské víře. Děvče bylo hudebně nadané, od malička výborně zpívalo. Na hlasovou výchovu jezdila i na Velehrad k paní učitelce Mirce Rohelové. Rodiče ji přihlásili do hudební školy a pak absolvovala brněnskou konzervatoř, obor housle.

Pak mně zmizela na pár let z dohledu. Potkával jsem ji sice v Cimbálové muzice Stanislava Gabriela nebo ve Zlíně, kde

hrála ve Filharmonii Bohuslava Martinů, ale to byla setkání jako: „Ahoj. Jak se máš“. Nic blízkého.

Jitka mezi tím přecházela do světa world music a zase zpět k folkloru a občas k jazzu. Vystupovala s mnoha známými muzikanty a kapelami. Velmi ji obohatila spolupráce s brněnským hudebníkem a publicistou Jiřím Plockem.

Pak nastala v našem vztahu změna. Začali jsme se vídat častěji. Zejména pak ve vinotéce mého syna. Scházeli jsme se „na decku veltlínu nebo sylvánu“. A nebyla to setkání „jen tak“. Já jsem Jitce vyprávěl o starých Kudlovicích, znám i některé pikantnosti z dějin i nedávné současnosti naší rodné obce. Někdy jsem si i trochu vymýšlel, aby vyprávění bylo barvitější.

Jitku to velice zaujalo. Dokonce jsme sestavovali hypotetický pořad, kde bych já vyprávěl a Jitka hrála a zpívala. Mělo to být v památkovém stavení

u Strmenských a v Hradišti ve Slovácké boudě.

Nevím, zda by k tomu došlo. Bylo to období, kdy Jitka hýřila bezpočtem hudebních aktivit. Upravovala, skládala, vystupovala, nebyla k zastavení. Všechno chtěla stihnout. Jako by cosi tušila. Ale setkávání si neodpustila.

Jitka Šuranská nás opustila před rokem, zemřela loni 28. října.

Hradišťák Mirek Potyka to vystihl pěkně a mluví za nás všechny, obdivovatele Jitčina umění: „Za svůj krátký život rozdala Jitka Šuranská tolik radosti, že si to snad nedovedeme představit. Ano, doceníme to až mnohem později. Jitko, budeš nám chybět.“

Ano, Jitka Šuranská nám moc chybí. Chybí nám nejen pro její umění, chybí nám její milá, usměvavá tvář. Žijeme alespoň v naději, že tam někde v obláčcích nahoře hraje andělům. Však také nejvýznamnější hudební cenu Anděl získala hned třikrát. *Jiří Severin*

Klub kultury

Hradební 1198, tel. 572 430 426, e-mail: info@kkuh.cz, www.kkuh.cz

Listopadové střípky...

Tyto dny přinášejí neustálé změny. Chystané akce se ruší jedna po druhé a není jisto, jaké další oběti na kulturním poli si aktuální situace vyžádá. Uzavřeli jsme Expozici dějin města a rovněž oba výstavní prostory v Redutě a v Galerii Vladimíra Hrocha. Zrušeno bylo konání všech kulturních akcí, včetně exkluzivní degustace Tichá vína Reduta, v níž nám podporu a ochotu se zúčastnit vyjádřilo 10 vinařů.

Stále pracujeme na přípravě kulturních událostí v dalším období. Zda se budou konat se, prosím, informujte vždy aktuálně na www.kkuh.cz či na našem facebooku

-MM-

Zrušené koncerty cyklu Musica už mají nové jarní termíny.

O očekávané abonentní koncerty nepřijdete, chystáme je pro vás na jaro... 1. listopadu se měl konat Koncert k památce zesnulých, který jsme však byli nuceni kvůli mimořádné situaci zrušit. Místo něj vystoupí Smíšený pěvecký sbor Svatopluk v kostele sv. Františka Xaverského 19. března na Sborovém koncertě. Jen o pár dní později, a to 24. března, pak můžete v Redutě navštívit galakonzert Jakuba Pushtiny a vítězů XXX. ročníku mezinárodní pěvecké soutěže Gabriely Beňačkové, který se měl původně uskutečnit v říjnu.

Těšíme se na vás!

Váš Klub kultury



Cykly koncertů Jazz a Musica jsme ještě stihli v Redutě zahájit 23. září houslovým recitálem Markéty Janouškové a jen o den později koncertem skvělé a energické zpěvačky Ingrid Arthur a formace Andy Winter Trio. Děkujeme všem příznivcům našich koncertů, kteří si přišli tyto nevšední zážitky vychutnat.

Výstavy

Když mě někdo osloví mistře, vždycky si myslím, že chce opravit vodu, protože jistým způsobem jsme všichni umělci...

Z rozhovoru s Vladimírem Kudlíkem

Co pro vás malování znamená?

Malování je vyjádření tvořivosti, která je každému vlastní. Vědomí nebo vesmír všechno mění a tvoří. Jestli je to evoluce, nebo něco jiného, co nás nutí... ale každý to má, bez výjimky. Každý jsme tvořivostí nadaní a je jedno, jestli se projeví v malování nebo jiné specifické lidské činnosti. Hledat nová řešení – to jsou věci, které nás jako lidstvo ženou dopředu. I příroda se přetváří. Transformace, umírání, rození. Všichni jsme umělci, protože něco umíme. Umění je i vychovat pěkně děti...

Ženy... po Baculkách, Josefinkách a Kudlankách přicházejí Moravanky, proč ony?

Jistým způsobem je to vzpomínka. Narodil jsem se na Moravě, bydlel na Kyjovsku, tatínek je Strážničan. Byly to první lásky, gymnaziální studia a otukávání... Teď tedy Moravanky... Mění se svět, postoje, názory, já se měním, názory kolem mě se mění, jak já bych si mohl dovolit neměnit se... Téma zůstalo, jenom forma je jiná – od Baculek, Josefínek, Kudlanek, Altamiry až po Moravanky. V mých obrazech jsou příběhy... akt se jmenuje třeba Ozdoba mužských ložnic, je tam Milovaná, Zmalovaná, Láskohladná, Hanbokrásná, Ostříhaná do naha, Načančaná... nebo axiom Nejkrásnější je nahá. Všichni si myslí, že tam každou chvíli nějakou mám na pohovce. Už dávno ne, já si to akorát dobře pamatuju.

Celý rozhovor čtěte na www.kkuh.cz.



Výstava velkoformátových obrazů „Nejkrásnější jsou Moravanky“ byla slavnostně zahájena za účasti autora dne 24. září. O hudební doprovod se postarala CM Ohnica. Výstava potrvá do konce letošního roku.

Část obrazů výstavy Vladimíra Kudlíka Moravanky si můžete prohlédnout ONLINE na www.kkuh.cz.

Knihovna BBB

Velehradská 714, tel. 572 551 250, e-mail: knihovna@knihovnabbb.cz, www.knihovnabbb.cz



Co je v knihovně nového?

Asi jste si už při vstupu do knihovny všimli, že máme nové bezpečnostní brány na ochranu knihovního fondu. V létě jsme přešli na nový RFID systém, který nám umožnil zrychlit a zjednodušit nejen proces vracení a půjčování dokumentů, ale i zefektivnit práci při zpracování a kontrole knihovního fondu. K tomuto kroku jsme přistoupili proto, že staré bezpečnostní brány už byly na samé hranici životnosti, a tak jsme rádi, že jsme je mohli vyměnit a prostor u vstupu do půjčovny se tím uvolnil a provzdusnil.

Hlavní budova nyní pracuje přes nový RFID systém. Jde o radiofrekvenční identifikaci s možností bezkontaktní výměny dat mezi knihou a knihovním systémem pomocí vysokopaměťových čipů neboli tagů. V příštím roce bychom tento systém rádi implementovali i v našich pobočkách a v depozitáři.

Z druháčků už jsou opravdoví čtenáři



Oddělení pro děti uherskohradištské knihovny se po celý druhý a třetí zářijový týden vždy dopoledne změnilo na Knižní království, kam dorazil

písmenkový král či královna a přivítal začínající čtenáře do světa knih, pohádek, příběhů a básniček. Všechny malé princezny a rytíři byli odpasováni opravdickým mečem a slíbili, že se stanou ochránci knížek a budou knížky číst. Karanténa odsunula slavnostní pasování z června až na měsíc září, letos jsme tedy v projektu Už jsem čtenář – Knížka pro prvňáčka pasovali už velké druháčky.

Přesvědčili jsme se, že děti přes prázdniny číst nezapomněly. Některým školám z okolních obcí covidová situace nedovolila přijet, těm jsme knížky poslali. Ale 368 dětí král a královna odpasovali. O tom, že to byl pro začínající čtenáře zážitek, svědčí i to, že se nám do knihovny hlásí řada nových malých čtenářů. Jak napsala paní učitelka Markéta: „Bylo to úžasné, děti byly nadšené! Polovinu cesty z knihovny do školy jsme probírali, kde asi má Písmenková královna království a jakých všech písmenek si děti všimly na jejím plášti“. A my věříme, že se s nimi budeme vídat opravdu často.

Děkujeme královnám Lucii, Mirce a Lence, králi Radovanovi a princeznám Aničce, Kateřině a Elišce – vždyť i oni nám pomohli slavnostně dětem otevřít cestičku ke krásným příběhům a světu fantazie.

Přednáška chiropraktika měla úspěch

V září proběhla v knihovně velmi úspěšná přednáška chiropraktika Vincziho Lászla. Názorně zde prezentoval,

jak si odstranit bolesti hlavy, ramen, páteře i ostatních kloubů bez prášků a injekcí. Zároveň u nás představil svou knihu Zázračná chůze, kterou máme také k dispozici v knihovním fondu.

Pokud situace dovolí, rádi bychom tuto přednášku na jaře roku 2021 zopakovali. Vstupenky bude možné zakoupit v předprodeji. Informaci o prodeji vstupenek zveřejníme na našich webových stránkách www.knihovnabbb.cz.

Knižní tip pro dlouhé zimní večery: Karin Lednická – Šikmý kostel

Románová kronika ztraceného města. Podtitul knihy lapidárně shrnuje příběh o někdejší pastevecké vesnici, která vystavěla svůj rozkvet na těžbě uhlí, aby o století později zašla na úbytě – také kvůli těžbě uhlí. Dnes už z výstavných budov a vzcných katedrál nezbylo nic. Jen šikmý kostel, který strmě a varovně ční do pusté krajiny.

Karin Lednická, rodačka ze slezského regionu, zasvětila svůj debut Šikmý kostel právě jemu. Jedná se o první díl zamýšlené trilogie románové kroniky.

Šikmý kostel se již od svého vydání těší velké čtenářské pozornosti a zaujal též mnoho literátů. Vyniká nejen jedinečným slohem a jazykem, který si pohrává s regionálním nářečím, ale také historickým kontextem, přinášejícím informace například o důlní katastrofě v Karvině z roku 1894.

Knihu máme koupenou v knihovně v několika výtiscích a lze si ji vypůjčit i jako e-knihu. Zároveň pro vás připravujeme 24. listopadu besedu s autorkou Karin Lednickou. Pro aktuální informace sledujte webové stránky knihovny www.knihovnabbb.cz. - UB -



Slovácké divadlo

Tyršovo nám. 480, tel. 572 554 455, e-mail: pokladna@slovackedivadlo.cz, www.slovackedivadlo.cz

Výroční ceny ovládl Přelet nad kukaččím hnízdem



Nejoblíbenější herečka Pavlína Hejcmanová a nejoblíbenější herec Tomáš Šulaj.

Foto: Marek Malůšek

Po více než půl roce se divadelníci dočkali. V březnu předávání výročních cen Slovácký Oskar a Největší z pierotů za rok 2019 zhatila karanténa, a tak si ocenění za rok 2019 převzali až v sobotu 10. října.

A datum to bylo více než příhodné – právě v tento den před 75 lety zahájilo Slovácké divadlo svou činnost. Stejně jako tehdy odehráli divadelníci Její pastorkyňu a po ní následovalo slavnostní předání cen divácké popularity Slovácký Oskar, které měly jako vždy podobu originálních vinných košťůřů, a cen odborné kritiky Největší z pierotů. Autorem obrazů Kolombíny, Pierota a Harlekýna se letos stal výtvarník Zdeněk Kup.

Ceny zcela ovládlo drama Přelet nad kukaččím hnízdem režiséra Igora Stránského. Kultovní zápas o lidskou svobodu a důstojnost měl premiéru vloni v listopadu jako příspěvek Slováckého divadla k oslavám 30 let svobody.

„Téma ‚Kukačky‘ jsem v obě nosil už hezkou řádku let. Pak nazrála doba, kdy jsem se mohl do svého snu s vervou pustit. Na každou svou novou režii se vždy těším, ale ‚Kukačka‘ měla možná o coul náskok,“ prozradil Igor Stránský.

Kdo získal cenu odborné kritiky Největší z pierotů?

Za nejlepší ženský herecký výkon roku 2019 porota ocenila Pavlínu Hejcmanovou za roli sestry Ratchedové v Přeletu nad kukaččím hnízdem, s přihlédnutím k roli Velmy Kellyové v muzikálu Chicago.

Za nejlepší mužský herecký výkon roku 2019 porota ocenila Tomáše Šulaje za roli McMurphyho v Přeletu nad kukaččím hnízdem, s přihlédnutím k roli Billyho Flynna v muzikálu Chicago.

Za nejlepší inscenaci roku 2019 porota vybrala Přelet nad kukaččím hnízdem režiséra Igora Stránského.

Kdo získal Slováckého Oskara?

Nejzajímavější ženský herecký výkon:

- 1. místo** – Pavlína Hejcmanová za role Kosmické jaro (Chřestecská), Kocourkov-Brod (Jasná), Chicago (Velma Kellyová), Přelet nad kukaččím hnízdem (vrchní sestra Ratchedová),
- 2. místo** – Petra Staňková,
- 3. místo** – Tereza Hrabalová.

Nejzajímavější mužský herecký výkon:

- 1. místo** – Tomáš Šulaj za role Dva úplně nazí muži (Kramer), Kocourkov-Brod (Věcný), Chicago (Billy Flynn), Přelet nad kukaččím hnízdem (Randle Patrick McMurphy),
- 2. místo** – Jiří Hejzman,
- 3. až 4. místo** – Josef Kubáník a Zdeněk Trčálek.

Nejzajímavější inscenace:

- 1. místo** – Přelet nad kukaččím hnízdem
- 2. místo** – Chicago
- 3. místo** – Dva úplně nazí muži

Cena komediantů za Toma na farmě

Každoročně udělují sami divadelníci Cenu komediantů některému ze svých kolegů za výrazný počin na prknech Slováckého divadla. Za loňský rok se rozhodli ocenění udělit uznávanému scénografovi Davidu Janoškovi za výpravu k inscenaci Tom na farmě, která je doma na Malé scéně.

Radost z cen si ovšem divadelníci bohužel neužívali dlouho. Už v pondělí 12. října hlediště opět osiřelo kvůli vládním opatřením proti šíření koronaviru.

- PK -

Slovácké muzeum

Více informací na www.slovackemuzeum.cz nebo www.facebook.com/slovackemuzeum

Výstavy

HLAVNÍ BUDOVA

Když ruce pracují srdcem

Ve výstavě jsou prezentovány osobnosti a práce 24 Mistrů tradiční rukodělné výroby Zlínského kraje oceněných do konce roku 2019 a dalších 16 laureátů titulu udělovaného ministrem kultury Nositel tradice lidových řemesel. Počet oceněných tvůrců, ke kterým každoročně přibývají další, i rozmanitost technik, kterým se věnují, je na území Zlínského kraje výjimečná, a odráží tak velkou tradici, kterou má rukodělná výroba v tomto regionu.

Potrvá do 3. ledna 2021.

GALERIE SLOVÁCKÉHO MUZEA

Ida Vaculková (1920–2003) keramika

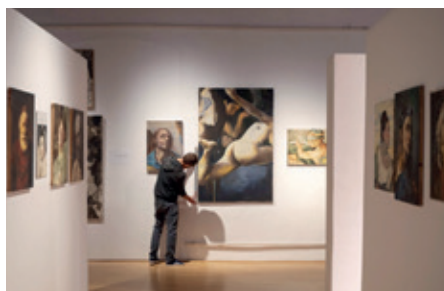


V letošním roce uplynulo 100 let od narození jedné z největších osobností české umělecké tvorby, která většinu svého života prožila v Uherském Hradišti, Idy Vaculkové. Původní profesí byla malířka, ovšem k světovému ohlasu jí dopomohla keramická tvorba. Idě Vaculkové se podařilo vytvořit výjimečné dílo, kvalitou i rozsahem, které se nesmazatelně zapsalo do moderní historie umění 20. století a které je zastoupeno v mnoha českých a světových veřejných i soukromých sbírkách.

Potrvá do 3. ledna 2021.

Archiv – SUPŠ / malba / studenti

Výběr studentských prací z archivu oboru malířství na Střední umělecko-průmyslové škole v Uherském Hradišti



ilustruje, jakým způsobem probíhá malířský výcvik, jaké malířské techniky a základy si studenti postupně osvojují a jak je dále kombinují a rozvíjejí v rámci klauzurních a maturitních prací i volných úkolů.

Potrvá do 3. ledna 2021.

PAMÁTNÍK VELKÉ MORAVY STARÉ MĚSTO

Velká Morava a Čechy

Panelová výstava zaměřená na významné lokality doby velkomoravské ve středních a severozápadních Čechách podhaluje historické dění i významné mocenské kontakty tehdejší doby. PhDr. Nada Profantová, CSc., z Archeologického ústavu Akademie věd ČR v Praze v ní přibližuje centra raně středověkých Čech, která se vážou k době spolupráce Čech s Moravou za knížete Bořivoje i k době Svatoplukovy vlády v Čechách (889/90–894). Představuje například starobylé hradiště Stará Kouřim – jedno z největších českých hradišť s úzkými vazbami na prostředí Velké Moravy.

Potrvá do 31. ledna 2021.



Kulturní akce, přednášky, besedy

Lidé v životě J. A. Komenského

PhDr. Miroslava Poláková, PhD., ve své přednášce, pořádané k letošnímu 350. výročí úmrtí učitele národů, představí životní osudy největší osobnosti světové pedagogiky. Pořádají Muzejní spolek a Slovácké muzeum v Uherském Hradišti.

Přednáškové centrum Slováckého muzea, Štefánikova 1285 (areál bývalých kasáren), čtvrtek 19. listopadu v 17.00. Vstup volný.

Vánoce vlastnoručně

O první adventní neděli budeme v muzeu vyrábět skleněné svíčky a hedvábné kapříčky šupináče. Přijďte se s námi připravit na blížící se Vánoce.

Slovácké muzeum, Smetanovy sady 179, neděle 29. listopadu, od 13.00 do 17.00. Vstupné děti 40 Kč, dospělí 60 Kč.

Tvoříme v muzeu:

Vánoční perličkové ozdoby

Účastníci kurzu se seznámí se základy techniky tvoření vánočních ozdob z foukaných perliček. Pod šikovnými rukama mohou vzniknout kouzelné třpytivé hvězdičky, andílci, stromečky či zvířátka. V tvořivém kurzu vedeném Boženou Malinovou si účastníci vyrobí několik jednoduchých výrobků, kterými si mohou ozdobit vánoční stromeček. Zájemci mají možnost inspirovat se precizními a nápaditými ozdůbkami šikovné tvůrkyně a zároveň se při sobotním dopoledním tvoření ve Slováckém muzeu příjemně předvánočně naladit.

Účastník kurzu obdrží foukané perličky, strunu a potřebné nářadí. Kapacita kurzu 10 osob. Zájemci se mohou přihlásit do 1. prosince u Mgr. Gabriely Směřičkové, e-mail: gabriela.smerickova@slovackemuzeum.cz, telefon: 572 556 556, 572 551 370.

Slovácké muzeum, Smetanovy sady 179, sobota 5. prosince, od 9.00 do 12.00. Cena 350 Kč.

Z důvodu nařízení vlády jsou od 12. října všechny objekty uzavřeny. Epidemiologická situace se mění, proto prosíme návštěvníky, aby sledovali web nebo facebookové stránky muzea, kde průběžně informace aktualizujeme. Děkujeme za pochopení.

Městská kina

Náměstí Míru 951, Uherské Hradiště, info@mkuh.cz, www.mkuh.cz, www.facebook.com/MKUHvezda

On-line kino Hvězda:

Každý den s filmem

Kino Hvězda Uherské Hradiště je stejně jako všechna kina zavřeno, ale diváci si tak jako na jaře mohou každý den vždy od 20.30 udělat skvělé kino doma! Našimi projekcemi navozujeme atmosféru kinosálu se vším, co k němu patří. Promítání se odehrávají v jeden konkrétní čas, sledovat film díky tomu můžete pozorněji a bez pauz, stejně jako v kině. Kromě projekce samotné je k dispozici půl hodiny před a půl hodiny po filmu chat, kde si můžete popovídat s ostatními diváky. Mimo kvalitních filmů uvádíme i speciální přednášky a další originální obsahy. Funguje to jednoduše. Vyberte si film a on-line zakupte vstupenku. Odkaz na stream vám pošleme do e-mailu uvedeného při koupi vstupenky. Vytvořte si dobré domácí podmínky pro rodinou projekci nebo se setkejte s kamarády. Cena vstupenky je 100 Kč, ale srdcaři a kinofilové, kteří chtějí podpořit své kino, mohou poslat také 200 Kč nebo 500 Kč (je třeba vybrat u nákupu jako „slevy“). Sledujte webové stránky kina www.mkuh.cz, Facebook a Instagram.

20. listopadu až 8. ledna, foyer kina Hvězda

Výstava Případ Světlana o třetím odboji

Světlana je některými považována za největší odbojovou organizaci proti komunistickému režimu v bývalém Československu, jiní v ní vidí uměle vytvořenou organizaci někdejší tajné policie StB. Členy Světlany i některé příslušníky Státní bezpečnosti, kteří se podíleli na její likvidaci, spojovala válečná minulost v partyzánských jednotkách, mnozí z nich věřili v socialismus a doufali v lepší život po osvobození. Zklamání z poválečného vývoje a pocit nedostatečného ocenění jejich zásluh stálo na počátku rozhodnutí budoucích velitelů Světlany zahájit odboj proti komunistickému režimu. Jednoduchý výklad příběhu Světlany neexistuje a na mnohé otázky dodnes hledáme odpovědi.

Připravovaná výstava Případ Světlana provede návštěvníky po stopách této tajemstvím zahalené protikomunistické organizace. Výstava vznikla ve spolupráci Ústavu pro studium totalitních režimů s Archivem bezpečnostních složek, Národním muzeem a Městskými kiny za podpory města Uherské Hradiště.

Ohlédnutí 2020: Výzva fotografům

Ohlédnutí 2020 – už 15. ročník neformálního „slováckého press foto“ – právě začíná sbírat vaše fotografie! Na webu Ohlédnutí (ohljednuti.uh.cz) můžete od 1. listopadu do 15. prosince vkládat své

fotografie, a přihlásit se tak do aktuálního, zcela jistě mimořádného, ročníku. Uvítáme fotografie amatérů, poučených fotografů, žurnalistů, spolků, sdružení, zájmových skupin, prostě kohokoliv. Letos se určitě nevyhneme krom jiných témat tomu dominujícímu... koronavirus a svět Slovácka kolem nás. Po vyhodnocení zaslanych fotografií na konci roku se můžete následně těšit (doufejme) na vernisáž 10. ledna 2021 a vaše vystavené fotografie ve foyer kina Hvězda až do 10. února. Svou autorskou výstavu by měl ve stejném čase vystavit i laureát Ohlédnutí 2019, jímž se stal Štěpán Šupka. Více na ohljednuti.uh.cz.

Dokumentární festival Jeden svět

Koronavirus pohřbil nejen jeden festival. Festival dokumentárních filmů věnovaný palčivým problémům globalizovaného světa, se však ve dnech 21. až 25. září v Uherském Hradišti konal. K vidění bylo celkem 12 premiérových dokumentů

nejen o ekologických problémech, ale také o válce, bezpráví, aktivismu a pokusech najít alternativu. V kině Hvězda, Café Portal a Felixově sále diváky čekaly setkání a besedy se zajímavými hosty a také doprovodný program.



Hostem předfestivalové projekce *Krajina v tísni* v Cafe Portal (Půda) byl environmentolog Vilém Jurek, moderovala Jaroslava Krmela Vacková.



Prvním filmem hlavního programu byl estonský dokument *Kruh*, zabývající se ekologickými komunitami. O své zkušenosti s nimi debatoval s diváky dramaturg Jaromír Orel.

Foto: Vendula Doubravská a Veronika Štěrbová

Park a skanzen Rochus

Podzim ve znamení stromů: Výukový program pro děti a sázení stromů

V příjemné podzimní atmosféře proběhl dvoudenní výukový program Dřevo je můj chléb. Ve skanzenu Rochus se postupně vystřídalo několik mateřských škol. Program, který se uskutečnil 8. a 9. října, dětem přiblížil význam stromů a jejich využití z pohledu člověka i jiných živočichů.

Výsadba třetí stromové aleje

V průběhu listopadu bude v Parku Rochus dokončena výsadba třetí stromové aleje vedoucí od bývalého lyžařského svahu ke kapli sv. Rocha. V délce necelého kilometru bude vysázeno 53 listnatých stromů, které do budoucna vytvoří významný krajinný prvek.

Aleji spolu se dvěma již realizovanými a čtvrtou plánovanou alejí vytvoří v krajinně ramena symbolického kříže, jehož středobodem bude kaple sv. Rocha

na vrcholu kopce. Realizací tohoto záměru se tak naplňuje původní idea uznávaného krajinného architekta prof. Ivara Otruby, jehož návrh komponované krajiny nasměřoval regeneraci celého bývalého vojenského prostoru na Rochus.

Kromě krajinnotvorného významu bude nově vysázená alej v budoucnu zastávat také funkci ekologickou. Její výsadbou dojde k rozšíření stromového patra a také k navýšení druhové pestrosti celé lokality. Vysázeno bude celkem sedm druhů listnatých stromů, z části půjde o ovocné stromy (jabloně, hrušně, švestky a jeřáby) a dále také vrby, osiky a vzrostlejší duby.

Druhová skladba byla navržena tak, aby co nejlépe vyhovovala nočnímu motýlovi bourovci trnkovému, který je hlavním předmětem ochrany této



lokality. Vzrostlé stromy budou poskytovat potravní nabídku a možnosti úkrytu také celé řadě dalších živočichů, čímž díky výsadbě dojde k navýšení biodiverzity lokality.

Realizace výsadby aleje, kterou provádí místní firma Na Mlatevni, s. r. o., je podpořena v rámci Operačního programu Životní prostředí. - MO -

Akropolis

Stará Tenice 1195, Uherské Hradiště, tel. 608 851 095, info@akropolis-uh.cz, www.akropolis-uh.cz

LISTOPAD 2020

VZDĚLÁVÁME

SPORTUJEME

BAVÍME



PORADNY V CENTRU AKROPOLIS

V případě pokračující nepříznivé epidemiologické situace budou poradny realizovány on-line.

SPECIÁLNĚ - PEDAGOGICKÁ PORADNA PRO RODINU

s Mgr. Zdeňkem Vilímkem - frekvence dle dohody, zdarma

PORADNA PRO GENDEROVOU PROBLEMATIKU A SLAĎOVÁNÍ RODINY A PRÁCE

s lektorkou Mgr. Dagmar Mega, zdarma

SOCIÁLNĚ-PRÁVNÍ - bezplatné

a **diskrétní poradenství** s Mgr. Lenkou Rokytovou

PRACOVNĚ-PRÁVNÍ PORADNA

s Mgr. Lenkou Rokytovou, zdarma

KARIÉROVÉHO PORADENSTVÍ

s Mgr. Andreou Klofáčovou

PSYCHOLOGICKÁ PORADNA PRO RODIČE A DĚTI

s Mgr. Lenkou Rašticovou a Mgr. Hankou Dvořáčkovou, zdarma

PORADNA PSYCHOMOTORICKÉHO VÝVOJE

se Sylvou Vávrovou, cena 350 Kč/lekce

ZDENDOVY AUDIO POHÁDKY & PŘÍBĚHY

Pohádkové příběhy pro malé i velké k zábavě i poučení. Poslechněte si je na stránkách www.akropolis-uh.cz



Pro více informací a přesné termíny sledujte stránky WWW.AKROPOLIS-UH.CZ nebo FACEBOOK Centra Akropolis.

„Íčko“ je opět nejoblíbenější v kraji



V letošním roce se kolektivu Městského informačního centra podařilo dosáhnout dvou úspěchů.

V rámci profesního hodnocení proběhl letos v srpnu v „íčku“ takzvaný mystery shopping, který je každé dva roky realizován Asociací turistických informačních center.

V rámci tohoto hodnocení navštívil provozovnu fiktivní zákazník, který má za úkol zhodnotit infocentrum například co se týká jeho dostupnosti, označení potřebnými a povinnými údaji, vybavení materiály nebo rozsahem poskytovaných služeb, svými dotazy pak tento zákazník „zkouší“ pracovníky infocentra v jejich znalostech. Pracovnice informačního centra obstály letos v tomto zkoušení na jedničku, bodové ohodnocení uherskohradištského íčka bylo plných 100 %.

Druhým úspěchem pak byla účast v soutěži Oblíbené informační centrum

roku 2020, kde se nám povedlo obhájit díky 1018 hlasům široké veřejnosti první místo ve Zlínském kraji. Letošní vítězství je již třetí v řadě za sebou (na druhém místě skončilo TIC Kroměříž s 258 hlasy, na třetím místě TIC Rožnov pod Radhoštěm se 184 hlasy).

Tuto celorepublikovou soutěž pořádá každý rok Asociace turistických informačních center ve spolupráci s vydavatelstvím Kam po Česku a bylo v ní zapojeno 455 certifikovaných turistických informačních center. Hlasování probíhalo elektronicky od 21. června do 31. srpna. Oceněna byla vždy první tři infocentra v jednotlivých krajích.

Děkujeme všem, kteří nás v této soutěži svým hlasováním podpořili i všem, kteří jsou našimi pravidelnými či nepravidelnými návštěvníky. - HP -

Akce Uklidme svět, uklidme Česko: letos vysbíráno 20 kilo odpadu

V Informačním centru pro mládež jsme se nenechali odradit a navzdory zapeklité situaci, která celou planetu tento rok sužuje, jsme se zapojili do dobrovolnické úklidové akce Uklidme svět, uklidme Česko!

Tu jsme měli původně naplánovanou již na duben, ale bohužel musela být zrušena. Na druhý pokus už to vyšlo a v sobotu 3. října jsme se sešli již pošetě. Vyzbrojeni pytli na odpadky, reflexními vestami, tankami, dobrou náladou a s úsměvem na rtu jsme se neohroženě vydali na úklid nelegálně vzniklých černých skládek a nepořádku v našem královském městě. Nevylekal nás ani silný vítr. Naopak, užívali jsme si pobytu na čerstvém vzduchu a ještě teplých podzimních slunečních paprsků.

Sraz dobrovolníků byl před budovou Academic School na Studentském náměstí. Uklízeli jsme v areálu bývalých kasáren, na břehu řeky Moravy, kolem zimního stadionu, sportovní haly a ve Smetanových sadech. Našimi hlavními partnery byly již tradičně Sběrné suroviny

UH a město Uherské Hradiště a v našem úsilí nás podpořil i Eurodesk Česká republika.

Za pomoc děkujeme všem dobrovolníkům z Fakulty logistiky a krizového řízení Univerzity Tomáše Bati, ZŠ Palackého náměstí, firmě Rembrandtin, komunitě geocacherů, všem dětem, které přiložily ruku k dílu a pojaly to jako „bojovku“ a ostatním, kteří si v sobotu dopoledne našli čas a kteří nás v tom nenechali. Jste skvělí!

Letos jsme vysbírali dohromady 120 kg odpadu. Z toho 50 kg plastu, 15 kg železa, 7 kg plechu a 48 kg



komunálního odpadu. Je to sice méně než v loňských letech, ale my doufáme, že je to proto, že lidé více dbají na čistotu ve městě.

Připojte se k nám příště i vy? Zkusíme to v dubnu 2021!

Lenka Kodrlová, ICM Uherské Hradiště



Poeta loci: O Martinu Horkém (1956–2016)

„Říkám si, kolik jeho básniček asi v Hradišti ještě někde zůstalo ve školních sešitech.“

Možná si ho pamatujete ze školy, Unesca nebo Obchodní akademie, kde učil angličtinu, češtinu a hudební výchovu, jako učitele, který byl prostě „správný“. Možná jste jej potkali někdy ve městě s batůžkem. Reč je o Martinovi Horkém, synovi muzikanta, básníka a dramaturga Otakara Horkého.

Jeho vlastní literární tvorba čítá pět malonákladových sešitků básní, básnickou sbírku Sukouzlení (2001) a tři měsíce po smrti připravil přítel a nakladatel Tomáš Ježek z básní z pozůstalosti sbírku Mít křídla z duhy (2016). Tu ilustrovala básníkova mladší dcera Anna, se kterou jsme si o Martinovi Horkém povídali.

Kdo ví

Život se mi denně drolí mezi prsty

jak větrající skála...

možná jednou

snad za věrnost místu

v prázdných dlaních zůstanou mi

na dvě hrsti písku.

Dávat rozhovor o tátovi, který tu už není, asi nebude lehké...

Po tom, cos mi s nápadem na rozhovor zavolala, jsem začala procházet taťkovy věci, vybírala, co by se mohlo pro rozhovor hodit... a taky plakala.

Jak jsi zjistila, že táta píše básně?

Psal skoro pořád. Nevěděla jsi, jestli opravuje sešity, nebo něco píše. Měl takový starý stůl po prababičce se šuplíčky, vyřezávané detaily, krásné. Seděl u něj a stávalo se mu, že ho něco



Básník Martin Horký.

Foto: Rodinný archiv

napadlo, když opravoval písemky. Psával ve škole, kde učil, i doma. Vždycky si to rychle zapsal do sešitu, který zrovna opravoval. Pak si to vytrhl, ale ne vždycky, ... Často to někde založil, že si to potom vezme. Takže třeba napsal básničku a pak děckám vrátil písemku s básničkou někde na konci sešitu (smích). Říkala jsem si, kolik těch básniček ještě někde v Hradišti asi je... Někdy pak hledal a nenašel. Dětem se vracely sešity s vytrženými stránkami a běžně to míval po kapsách. Mamka říkala, že potom, co zemřel, nacházela všude básničky. Dávala je do stůžku... A Tomáš Ježek, je pak vydal. V době, kdy tátovi zjistili rakovinu, upnul se na poezii a společně s Tomášem do toho „šlápli“ a něco z tátovy tvorby povydávali už tehdy. Když umřel, udělal Tomáš tátovi v Brně na Skleněné louce večer čtení jeho básní.

Je pro tebe těžké jeho poezii číst?

Víš, chtěla jsem to číst. Doteď to bylo pokaždé ještě hodně těžké se k tomu vrátit. Vždycky jsem se rozplakala a možná se rozpláču i teď (pauza).

To bych nerada. Vím, jsou to teprve čtyři roky.

Nikdy nebude dost. Nejde to. Teď ještě ne.

Jaký máš vlastně k tátovým básničkám vztah?

To je hodně zásadní otázka... Doteď mě strašně mrzí, že když ještě žil a já byla na umprumce, tak mi někdy svoje básničky přinesl, ať si je přečtu (možná proto, že jsem věděla, jak těžké je jít s kůží na trh) a já jsem z toho samozřejmě měla strach. Žiješ s ním, čteš mezi řádky, prostě víš... Bála jsem se toho, nebyla jsem schopná to číst. Jestli tam nebude třeba výčitka, kterou nebudu moct unést. Máma to měla úplně stejně. Říká: „Tak to je fajn. Taťka nám nechal odkaz, který nejsme schopni pojmut.“ Jsem moc ráda, že jeho verše fyzicky mám. Někdy je jen přelítnu pohledem, když je mám v knihovně, vím, že táta v té knížce je.

Říkáš, že je pro vás těžké číst jeho poezii – odraz jeho duše. Jak vlastně vnímal svět?

Byl citlivý. X věcí si uvědomíš, až tu ten člověk není. Když jsem nad tím vším přemýšlela teď zpětně, tak my, dvě holky pubertální, jsme mu to asi neusnadňovaly a někdy doma nemluvil. Táta říkal, že původně nechtěl učit, ale pak ho to chytlo a jako učitel byl skvělý. Myslím, že to bylo to nejlepší, co se mohlo stát, protože se o děti opravdu staral a spoustu školních problémů si nosil domů. Řešil problematické děti, které třeba propadaly z angličtiny, bral si je na doučování a ony pak po čtyřech letech byly jedny z nejlepších. Věnoval jim čas a šel hodně dál za vztah žák-učitel. Cítily, že mu nejsou lhostejné.

Takhle si tvého tátu pamatuju já. Inspiroval mě svým vnitřním klidem.

Tohle už mi pár lidí říkalo a vždycky mě to těší. Jako učitele ho neznám, i když mě jednou učil jako suplování. Přišel s kytarou, posadil se, začal si brnkat, koukl se do třídy a povídá: „Kdo má službu?“ Přihlásila jsem se, podíval se na mě, pak do třídy a řekl: „Tak to už vím, jak to u vás doma vypadá“, a pokračoval v brnkání. Tak jsem se zvedla a šla utřít tabuli. Celá třída se smála. Měl svůj smysl pro humor a já teď po těch letech, co už není s námi, říkám třeba svému



manželovi ten samý vtípek v naší realitě a pomyslím si, že kdyby táta žil, zavolala bych mu zpátky a řekla mu: „Tati, tenhle byl dobej...“

Byl na sebe přísný?

Já si myslím, že ano. Nosil toho strašně moc v sobě a já to tehdy nemohla rozklíčovat a pochopit. Dával to do své poezie.

Ovlivnilo ho místo, kde žil?

Určitě moravské kořeny. Umiš si představit, že bys žila někde jinde? Já ne a mám to po tatkově. Tady jsem se narodil, je to moje rodná hrouda... Tohle měl. Strávil v Hradišti dětství a když byl malý, prolízal s kamarádama staré Hradiště. Jinak myslím, že netrval na určitém místě a cítil se nejlíp, když chodil. U toho přemýšlel, i nad svou poezií, čistil si hlavu. Chodil strašně moc. I každé ráno pěšky ze školy a do školy. Vítr ve vlasech, příroda, klid, čisto... Tohle on měl nejradši. Jednou se takto procházel a vybral si i místo, kde by chtěl být pochovaný, ale potom ustoupil mámi-ným argumentům a nechal se pohřbít tam, kde má rodiče – na Mařaticích.



Anna Pálková, rozená Horká. Foto: Marek Malůšek

Chodíš tam za ním?

Já si myslím, že duše stále je, smrtí to nekončí a energie zůstává. Když jsem za

ním šla poprvé na hřbitov, necítila jsem ho tam. Daleko víc byl se mnou doma, kde odešel.

Otakar Horký byl tvůj děda, myslíš, že poezii, a múzičnost vůbec, zdědil táta po něm?

Táta hrál krásně na klavír, doma ve Šlapanicích jsme měli dva klavíry a táta neměl problém za ně sednout a hrát, i své věci. U táboráku na chatě na Smraďavce, kde kousek od ní měli chatu i Staňkovi, vždycky vytáhl kytaru. Hudebku taky vystudoval s češtinou a angličtinou. Je pravda, že si nevzpomínám, že bychom s tátou vedli vyloženě dlouhé rozhovory o minulosti, o dědovi. Táta měl lásku k literatuře určitě po něm, často ho vidával psát, třeba právě v podkroví na chatě na Smraďavce, kterému s bráchou říkali Jestřábí hnízdo... Stromy nebyly tak vysoké, jako dnes, a byl krásný rozhled do údolí. Táta mi ale vždycky říkal: to není hned, máš něco dáno, nějaký vklad a na tom musíš pracovat. Víím, že sám psal už tak od patnácti.

Markéta Macháčková

Otakar Horký – významná osobnost hradištské kultury



Sta let by se 20. listopadu dožil muzikant, scenárista, dramaturg a básník Otakar Horký, jehož jméno je spojeno především s cimbálovou muzikou Hradišťanu.

Otyn, jak mu říkali přátelé, se narodil 20. listopadu ve Veselí nad Moravou, maturoval na hradištském gymnáziu v roce 1940 a pak pracoval jako úředník v nemocniční pojišťovně a na pracovním úřadě. Po osvobození vystudoval filozofii a angličtinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Vrátil se do Uherského Hradiště, kde vykonával

různá zaměstnání – působil jako pedagog a ředitel na obchodní akademii, v MESITU byl vedoucím výchovy kádří, koncem padesátých let byl dramaturgem ve Slováckém divadle a v letech 1960 až 1964 inspektorem odboru kultury Okresního národního výboru. Výrazně tehdy podporoval ideologické rozvolnění po éře padesátých let. Pak pracoval jako dramaturg a scenárista v brněnské televizní redakci, odkud byl v roce 1971 pro své názory vyhozen. Až do důchodu pak byl technickým redaktorem deníku Lidová demokracie bez možnosti publikovat.

V roce 1939 jako samouk (klarinet, saxofon) začal hrát v muzice Slováckého krúžku, kde se setkal s Jaroslavem V. Staňkem. V době studií v Praze byl členem souboru Josefa Vycpálka a po návratu se stal spoluzakladatelem Hradišťanu. V muzice hrál na klarinet, podílel se i na takzvané nové tvorbě (verbuňk „Dobré je, dobré je, že už není pána“ na text Anežky Gorlové).

Klarinetistu hrál i ve filmu Vojtěcha Jasného Všichni dobří rodáci. Zajímal se o výtvarnou stránku lidové kultury, podle Mánesových kreseb rekonstruoval pro Hradišťan bílovický kroj. Působil jako literát a básník (sbírka Struny a pentle, knížka Strážnice s fotografiemi Oldřicha Rakovce). Romance o Verunce s grafikami Vladislava Vaculky už nesměla být v roce 1971 vydána, stejně jako sbírky Havraní stříbro a Stínokresby. Výbor Sestřička poezie vydal v roce 1999 Klub kultury. Významné jsou dva televizní filmy – Dalekonosné housle o primáši Joženovi Kubíkově z roku 1970 a Pod hluckou tvrzí z roku 1971, k nimž napsal scénáře.

I v době působení v Brně měl úzký vztah k Hradišti, a když to jen trochu šlo, přišel si, neoficiálně, zahrát s Hradišťanem. Za normalizace, kdy od roku 1975 již Jaroslav V. Staňk nesměl hrát, ale těch příležitostí mnoho nebylo.

Zemřel 6. října 1981 v Uherském Hradišti.

- MP -

Sokolské kroniky vyprávějí

V prostorách uherskohradištské staré sokolovny nenajdeme jen tělocvičnu, zázemí pro cvičence nebo sál loutkového divadla. Za dveřmi pokojů bývalého hotelu Koruna, který v budově před přestavbou na sokolovnu fungoval, se skrývá i spousta pokladů, zvláště pro milovníky starých časů a sokolské historie. K těm nejvzácnějším patří staré sokolské kroniky a ručně psané a kreslené připomínky sokolských událostí. Na jejich zažloutlých a roztřepených listech ožívají dávné události a lidé, kteří tvořili příběh hradištského Sokola, ale i našeho města před dlouhými desítkami let.

„Uherské Hradiště, tenkrát ovšem poněmčené, mělo štěstí, že se sem v roce 1871 dostal za koncipienta k advokátu dr. Janu Šromovi bývalý jednatel sokolské jednoty brněnské, dr. František Brzobohatý, který hned shromáždil kolem sebe hlouček nadšenců, s nímž založil Sokola v Uh. Hradišti v 10. roce po onom, kdy Tyrš s Fügnerem uvedli v život sokolskou organizaci, která se v ohledu národním a výchovném stala jedním z nejdůležitějších činitelů pro národ český.“ (František Kožík a Alfred Kiesswetter, *Dějiny jednoty*)

„V loutkovém divadle pracovalo se s chutí a radostí, neboť odměna byla nejkrásnější: nadšený potlesk z neupřímnějšího srdce, rozzářená očka, rozesmáté tváře. A bývalo v tělocvičně jako v úle, když se před oponou sešlo až přes 500 dětí, jejichž přízní se divadélko trvale těšilo. Mnozí i dvě hodiny před začátkem čekávali třeba i v nepohodě, jen aby jistě se dostali na Oldřicha a Boženu, Zapálení Bělehradu či Kašpárka na posvícení.“ (Cyril Řezníček, *Sokol mládeži-mládež Sokolu, 1919*)

„Bratr Kožík u nás zavedl tzv. Kryšpán. Je to intimní vánoční slavnost členů cvičitelského sboru a slavival se každoročně až do války. První konal se u mne v bytě a na pohoštění účastníků pobil jsem celý svůj králičí chov. Hudební část večírku obstarali bratři Amort a Ryneš na polnicích-sokolovkách a bratr Bubl na tahací harmoniku, k čemuž jsem je



Hradištsí sokolové, 20. léta. Druhý sedící zprava je Vojtěch Matulík.



Ženský odbor Sokola Uherské Hradiště v roce 1902. Ve druhé řadě pátá zprava je Olga Kiesswetterová. Foto: 2x archiv T. J. Sokol Uherské Hradiště

doprovázel policajtským bubnem. Co říkali tomu koncertu sousedé, nevím, že nás nechválili, je jisto, neboť Amort s Rynešem foukali na trouby jako židi na Jericho. Další Kryšpány konaly se již slavnostnějším způsobem...“ (Alfred Kieswetter, *Trocha jubilejních vzpomínek, 1920*)

„Proužek celuloidové hmoty, běžící na promítacím přístroji, jest dokonalým obrazem dnešní doby shonu a ruchu, automobilů a radia. Film je dítko moderní techniky a jest dokonalým obrazem své doby. Měl (a má dodnes) své přátele i odpůrce. Bylo mu vytýkáno, že hubí mravnost mládeže, že utlačuje divadlo a hudbu, potlačuje umění a sám žádných kulturních hodnot nemá. Tato obvinění filmu jsou však nemístná.“ (Vojtěch Matulík,

Film a biograf – vzpomínka na zavádění sokolského kina v budově nové sokolovny – dnešního Slováckého divadla, 1928)

„První cvičení ženského odboru se uskutečnilo 22. dubna 1902 v tělocvičně tehdejší měšťanské školy. Prvními našimi cvičiteli byli bratři Emil Hanák a František Kožík a cvičilo nás 23. Naši cvičitelé byli v náramně decentním úboru: turistická košile, pás a sportovní krátké kalhoty. Aby nás cvičili v předepsaném cvičebním úboru s nahými pažemi? Bůh chraň, to se tenkrát neslušelo! ... Ke konci svých skromných vzpomínek volám k našim ženám: přijďte mezi nás všechny, pošlete nám své děti! Nazdar!“ (Olga Kiesswetterová, *Náš ženský odbor, 1928*)

Mgr. Iva Mráčková

Naše příroda

U Jarošova žije zajímavá myšice temnopásá, na jihu Moravy je velmi vzácná

Nejpočetnější skupinu savců představují hlodavci, k nimž na světě náleží kolem 2 500 druhů. V přírodě České republiky jich najdeme 24. Některé z nich, například myš domácí, jsou nechtěně introdukované (zavlečené) již v dávných dobách (uvádí se kolem roku 1 000 př. n. l.) a plně zdomácněly. Jiné se šíří po záměrném vypuštění či úniku z chovů v době nepříliš vzdálené, například ondatra pižmová po roce 1905, ke konci 20. století a ve století současném probíhá totéž u nutrie říční.

Pro všechny hlodavce je typická stavba zubů. V horní i dolní čelisti mají jeden pár řezáků, kterým se říká hlodáky. Tyto zuby nemají kořeny a trvale dorůstají. Sklovinou jsou kryty jen z přední strany. Zadní strana tvořená zubovinou je měkká a při kontaktu horních a spodních zubů se výrazně obroušuje, čímž se ze skloviny vytváří velmi ostrá hrana. Místo špičáků je mezera a pak následuje jedna či několik stoliček, jen u některých druhů existují i zuby třenové.

Z hlediska velikosti jsou hlodavci nesmírně rozmanití, nejmenší mají hmotnost do 13 gramů (myška drobná, myšivka horská), ale například jihoamerická kapybara dosahuje úctyhodných 80 kilogramů. Celé skupině je též společná výborná rozmnožovací schopnost.

V naší městské aglomeraci žije množství myší, hrabošů a bohužel i potkanů, setkáváme se zde však i s druhy zajímavými a mnohem vzácnějšími. K nim patří i myšice temnopásá, kterou kolega biolog pozoroval a fotografoval na okraji Jarošova poblíž pivovaru, při soutoku říčky Březnice s Moravou.

Myšice temnopásá (*Apodemus agrarius*) je řazena do čeledi myšovití. Je nepatrně větší než myš domácí, její hmotnost činí 15 až 40 gramů. Tělo měří od čumáčku po kořen ocasu 7 až 12,5 cm, ocas má délku o něco kratší, 6,6 až 9 cm. Můžeme na něm pozorovat 120 až 140 střídajících se světlejších a tmavších hnědých kroužků. Uchopí-li dravec myšici za ocas, kůže ocasu snadno praskne a stahuje se. Má-li lovený jedinec štěstí, stihne utéct. Tomuto



Na zádech myšice temnopásá je dobře vidět pruh, který jí dal biologické jméno.

Foto: Sergej Jelisejev

obraněmu mechanismu, při němž živočich pro svou záchranu reflexně oddělí součást těla, se říká autotomie.

Na hlavě myšice nás zaujmou nápadně tmavé oči, poměrně velké uši a po stranách úst dlouhé světlé vousky. Zbarvení svrchní strany těla je v létě rezavohnědé či žlutohnědé, v zimě šedohnědé, celá spodní strana těla od brady dále a vnitřní strana končetin jsou šedobílé až bělavé. Nepřehlédnutelným znakem myšice temnopásá, který jí dal český název, je černý 2 až 3 mm široký pruh. Začíná uprostřed čela za linií očí a táhne se přes celý hřbet až k ocasu.

Pro život vyhovuje této myšici spíše odlesněná krajina se středně vlhkými místy, zamlouvá se jí vyšší tráva, rákosí, okraje luk, polí a menších světlých lesů s křovinami, po nichž obratně šplhá. Může se zabydlet i v zahradě či městském parku a v zimě dokonce i ve stodole či jiné stavbě. Častější je v nížinách, některé populace však sídlí v Krkonoších v nadmořské výšce nad 1000 metrů.

Areál jejího výskytu ve světě je nespojitý. Jedno území představuje ruský Dálný východ, Korea a Čína, další oblast se rozkládá od střední Asie přes Kavkaz až do východní a střední Evropy.

V Česku je její výskyt omezen jen na malou část území. Žije například na Chebsku, v části Krušných hor, v oblasti Liberce, ve východní části Krkonoš a na Broumovsku. Poměrně hojná je na

severní Moravě a ve Slezsku a v současnosti se objevují malé izolované ostůvky jejího výskytu i na jižní Moravě v okolí Kroměříže, Hodonína, Brna a Znojma. Právě proto patří její nález u Jarošova k velmi zajímavým.

Myšice temnopásá žije ve skupinách, pro život si buduje podzemní nory a chodbičky, obvykle se dvěma vchody. Je aktivní ve dne i za soumraku. Je všežravá, živí se semeny, zelenými částmi i kořínky rostlin, vyhledává si larvy hmyzu, dospělý hmyz, pavouky a žížaly. Sama se stává kořistí dravých ptáků, lišek, kun i koček. Její rozmnožování probíhá od března do října. Samička v tomto období rodí až třikrát. Břežij je tři týdny, ve vrhu mívá 3 až 9 mláďat. Ta kolem desátého dne začínají vidět, jejich kojení trvá přibližně 14 dní. Ve dvou měsících věku mláďata dospějí a následně se začínají rozmnožovat. Doba dožití se pohybuje od dvou do čtyř let.

Podobně jako jiní hlodavci může i krásná a zajímavá myšice temnopásá přenášet původce některých nemocí živočichů (kokcidie rodu *Eimeria*) i původce závažných, naštěstí velmi vzácných nemocí člověka (prostřednictvím moči a výkalů může šířit viry ze skupiny hantavirů). Při setkání je tedy možné ji pozorovat a fotografovat, ale určitě není rozumné se ji například snažit chytat.

Mgr. Hana Baroušová

Výročí

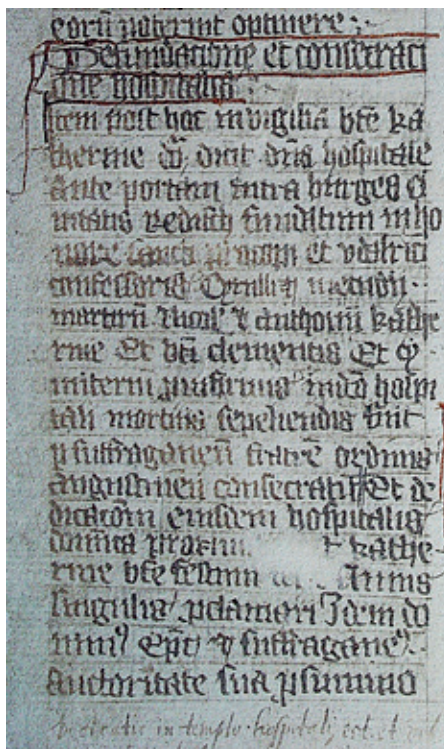
650 let od založení prvního hradištského špitálu

Před 650 lety, v roce 1370, vzniklo v Uherském Hradišti první městské sociální zařízení, které mělo sloužit péči o chudé a nemocné obyvatele města.

Špitál byl založen na předměstí blízko městské brány asi již v průběhu roku 1370, čemuž nasvědčuje donace jednoho z měšťanů pro chovance špitálu z července téhož roku. K slavnostnímu vysvěcení však došlo až 24. listopadu 1370 a špitál byl zasvěcen svatým Prokopu, Oldřichovi, Cyrilu a Metodějovi, Mikuláši, Antonínovi, Kateřině a Klementovi. Vysvěcen byl také hřbitov, na kterém měli být pohřbíváni ti, kteří ve špitále zemřou, a zároveň bylo stanoveno datum slavení posvěcení, a to na neděli po svátku sv. Kateřiny, kdy lidé, kteří sem přijdou a vyzpovídají se, mohou získat čtyřicetidenní odpustky.

Fungování špitálu bylo závislé na tom, co v jeho prospěch věnovali hradištské měšťané. Tak například výše zmíněná donace znamenala slib měšťana a spoluradního Peška kuchaře, že do konce svého života bude každých 14 dní dávat špitálnímu chovancům sud piva, v dalším roce jistý Heřman sladovník odkázal špitálu sv. Cyrila a Metoděje část své vinice v Polešovicích. Když byl roku 1373 ustaven cech krejčích a kožešníků, bylo jednou z podmínek přijetí do cechu věnovat do špitálu hrnec piva. Listinou z roku 1413 daroval Jindřich z Kravař a z Plumlova chudým lidem do špitálu k věčnému užitku louku v Kunovicích a roku 1454 je pak doložena platba úroku ze špitální zahrady ve prospěch kaplana špitálu. V této době již existoval také druhý špitál, založený kolem roku 1410 uvnitř města, jehož část je dodnes dochována v kapli sv. Alžběty ve Vodní ulici.

Dary měšťanů zřejmě vždy nestačily na zabezpečení dobřého fungování tohoto zařízení a tak v 16. století byl stav obou



Zápis o založení špitálu z roku 1370 v městské knize *Liber negotiorum*. Foto: SOkA Uherské Hradiště

špitálů značně neutěšený. V listině z roku 1581 můžeme číst, jak jsou purkmistr a městská rada nabádání královskými úředníky, aby dbali o městský špitál a dobré zaopatření v něm pobývajících chudých lidí, „poněvadž v takovém zastaralém neřádu a nedbanlivosti předešlých purgmistrů a rady města Hradiště dva špitálové, jeden v městě Hradišti a druhé před městem, téměř do konce k spuštění přišli, tak že ani v kostele špitálském služba Boží se neděje, a chudí lidé, kteří v nichž prve v těch špitálech nemalej počet bejval, vychování svého míti nemohou a v těch špitálech toliko skrovné starosti, sešlé ničemné komůrky, kteréž více chatrné budy nežli pokojové jmenování bejti mohou, mají.“

PhDr. Jaromíra Čoupková

Kronika

Společenské události

Jubilanti

5. 9. 2020	Josef Belant
11. 9. 1945	Jaroslav Chmelický
12. 9. 1926	Jarmila Bráblíková
16. 9. 1940	Jaromír Mičulka
19. 9. 1945	Jan Čepa
29. 9. 1928	Vladimír Šiler

Narodili se

20. 9. 2019	Ester Kasáčková
20. 5. 2020	Alice Potreská
1. 6. 2020	Kristian Sigismondi
18. 6. 2020	Nikolas Kauf
25. 6. 2020	Matyáš Mařák
13. 8. 2020	Štěpán Blaha
16. 8. 2020	Antonín Vlachynský
20. 8. 2020	Eliáš Puk
24. 8. 2020	Zora Surmařová
25. 8. 2020	David Kondrčík
4. 9. 2020	Teodor Fránek
12. 9. 2020	Erik Talský
12. 9. 2020	Štěpán Konečný
12. 9. 2020	Teodor Chvostál
14. 9. 2020	Tobias Vlachynský
20. 9. 2020	Filip Starý
6. 10. 2020	Jan Theodor Zbořil

Vážení rodiče, pokud máte zájem o **vítání dětí na radnici**, je třeba vyplnit dotazník, který získáte na **Městském úřadu**.

Dotazník, který dostali poštou, musí vyplnit a odevzdat také **jubilanti**, kteří mají zájem o zveřejnění ve Zpravodaji. S poskytnutými informacemi město nakládá v souladu se zákonem.

Město Uherské Hradiště
přijme do pracovního poměru

**PRACOVNICE/PRACOVNÍKY NA
ÚKLID KANCELÁŘSKÝCH PROSTOR**

Jedná se o občasný zástup na tři hodiny denně, úklid se provádí po ukončení pracovní doby úřadu. Uvedené práce budou vykonávány na základě uzavření dohody o pracovní činnosti, odměna 100 Kč/hodina.

Podrobnosti získáte na telefonu 572 525 127.



Tipy | Sudoku

PÁTEK

27. LISTOPADU 2020

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

NA MASARYKOVĚ NÁMĚSTÍ



Město Uherské Hradiště

prodlužuje termín pro podání přihlášek
k obsazení funkce

**VEDOUcí/HO
KONTROLNĚ-SPRÁVNÍHO ODDĚLENÍ
ŽIVNOSTENSKÉHO ODBORU**
Městského úřadu Uherské Hradiště

Podrobnosti a podmínky k zařazení do výběrového
řízení získáte na webových stránkách
www.mesto-uh.cz, na úřední desce města,
Masarykovo náměstí 19 a na telefonu 572 525 301.

**Uzávěrka přihlášek do výběrového
řízení je 2. listopadu 2020 ve 12 hodin.**

LEHKÉ

	4	6					5	
	2	8	5			4		7
	5			7				6
					7	3		1
			2	4				
6		1	8					
5				6			9	
3		9			2	6	7	
	6					1	2	

STŘEDNĚ TĚŽKÉ

		3		4				
					2	7		5
		9					4	7
		6		4			3	5
3			8	6	1			9
9	8			3		1		
1	7	3					6	
	6		9	1				
					6		8	

STŘEDNĚ TĚŽKÉ

			1				2	
7	6		3					
	2				9	3	1	5
			2	9		8		1
	8			3			5	
1		2		5	6			
2	5	8	9				4	
					8		3	9
	4			2				

TĚŽKÉ

		3					2	8
7	8			2		4		
4			6				3	
		8	5	6				
5			8		2			3
				9	7	8		
	1			9				6
		3		7			9	4
	4	7					2	

Jak luštit sudoku: Vyplňte mřížku tak, aby každý řádek, každý sloupec i každý čtverec o 3×3 políčkách obsahoval čísla od jedné do devíti.

8	7	9	5	1	4	6	3	2
6	1	8	2	3	5	9	7	4
9	5	4	6	3	7	1	8	2
5	8	2	6	1	9	7	3	4
4	9	7	1	8	3	6	5	2
2	1	6	9	5	8	4	7	3
7	3	1	8	9	6	2	5	4
1	9	8	7	6	5	4	3	2
6	8	2	5	4	3	1	9	7

Akce DDM Šíkula plánované na listopad

Středa 18. listopadu

Přednáška přírodovědné akademie

Barbora Duží: Společenské a geografické aspekty potravinových systémů aneb Spletité cesty lokálních potravin, 18.30. Info: Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Pátek 20. listopadu

Cvičení s Janou pro dospělé

Pilates v pobočce DDM Šíkula Jarošov – sídliště Louky, 17.00. Info: Jana Skuciusová, 605 203 065, jana.skuciusova@ddmsikula.cz.

Sobota 21. listopadu

Tvarování bonsají

První setkání kurzu, 14.00.

Info: Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Neděle 22. listopadu

Mykologická exkurze

Info: www.trnka.xf.cz, Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Středa 25. listopadu

Přednáška přírodovědné akademie

Tomáš Grim: Poslední opravdová divočina - Sedmý kontinent, 18.30. Info: Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Středa 25. listopadu

Bylinky a jejich využití

Dopoledne pro rodiče s dětmi, 9.30.

Info: Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Čtvrtek 26. listopadu

Adventní věnce

Tvoření pro děti a rodiče v pobočce DDM Šíkula Jarošov – sídliště Louky, 18.00. Na akci je třeba se přihlásit do 22. listopadu. Info: Martina Dörrová, 605 203 064, martina.dorrova@ddmsikula.cz.

Sobota 28. listopadu

Přírodní kosmetika doma

Dopoledne pro rodiče s dětmi, 13.30. Info: Lenka Pavelčíková, 733 500 233, lenka.pavelcikova@ddmsikula.cz.

Více na www.ddmsikula.cz.



eRouška

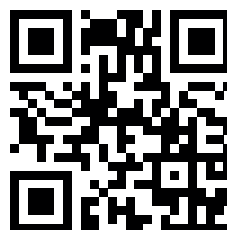
Chraňte sebe i své blízké s aplikací eRouška



Aplikace eRouška vás anonymně upozorní na rizikové setkání s jiným uživatelem eRoušky, který byl pozitivně testován. Vy tak můžete ochránit sebe i své blízké před nepříjemnými dopady COVID-19.

STÁHNĚTE SI ZDARMA APLIKACI a zapojte se do boje proti epidemii COVID-19.

www.eRouska.cz



Zpravodaj města Uherské Hradiště

Periodický tisk územního samosprávného celku.

Vydává: Město Uherské Hradiště, Masarykovo náměstí 19, 686 01 Uherské Hradiště, IČO: 00291471, registrační číslo – MK ČR E12068.

Realizace: Klub kultury Uherské Hradiště, IČO: 00092100. **Odpovědný redaktor:** Mgr. Pavel Stojar, tel. 734 580 104, e-mail: zpravodaj-uh@email.cz.

Redakce: Mgr. Markéta Macháčková a Bc. Tereza Bellanová. **Stálí spolupracovníci:** Mgr. MgA. Petra Baroňová, Mgr. Hana Baroušová, PhDr. Jaromíra Čoupková, Ing. Lenka Durďáková, Mgr. Radovan Jančář, Mgr. Josef Korvas, Mgr. Petra Kučerová, Jaromír Orel, Jan Pášma, Miroslav Potyka, Pavel Princ, PhDr. Blanka Rašticová, Mgr. Barbora Urbánková.

Inzerce: Markéta Macháčková, tel. 572 430 426, e-mail: info@kkuh.cz.

Adresa redakce: Klub kultury, Masarykovo nám. 21, 686 01 Uherské Hradiště.

Sazba, fotografie a tiskové předlohy zpracovány Klubem kultury, tisk GRASPO CZ, a. s. Vychází v Uherském Hradišti 12krát ročně.

Uzávěrka příspěvků a inzerce je vždy do 10. dne v měsíci, který předchází vydání.

Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou pošt v Brně, č. j. P/3-3819/92 ze dne 18. 11. 1992, reg. MK ČR E 12068